

KOMMUNISTISK POLITIK

Generalstrejke i Gent, Belgien under EU-topmødet 30. januar 2012

27 MILLIONER ARBEJDSLØSE I EU (OFFICIELT)

Nr. 3

16. årg.

2012

3. februar

-

17. februar

Støttepris 20 kr.

TEMA: FINANSTRAKTATEN – EN HÅNDFÆSTNING

- EUs hals- og håndsret s. 2
- Fallit for Enhedslistens strategi s. 3
- 'Rød' EU-politik: Øget ulighed s. 4
- Fattigdom eksploderer s. 5
- Stol ikke på skattevæsenet s. 6
- Bioenergi ikke løsningen s. 8
- Aktionsdag 29. februar s. 9
- Når mørket falder på s. 11
- Klimaaktivist: Tak for ingenting! s. 12
- Saharas fisk s. 14
- ACTA: Kamp til stregen s. 15
- Verdenskrigen mod demokrati s. 16
- Enøjet efterretningstjeneste s. 20
- Det syge samfund s. 21
- Debat s. 22
- Giv agt! ACTA! s. 23
- EU: Krise og modstand s. 24

EU får hals- og håndsret over dansk økonomisk politik

KOMMUNISTISK POLITIK

Den eurofile danske statsminister (eurofil = euroelskende) var jublende glad over det første EU-topmøde, hun præsiderede for. 'Det var en god dag', erklærede hun, da 25 lande (heraf 17 eurolande) besluttede at tiltræde den finanspagt, som kansler Merkel og Tyskland har dikteret. Kun England og Tjekkiet vil stå udenfor.

Finanspagten bygger videre på den såkaldte 'Vækst- og stabilitetspagt', som euro-landene besluttede sidste år, og VK-regeringen tilsluttede sig. Den skulle løfte euroen og EU ud af deres dybe økonomiske krise. Den betød bl.a. at EU skal have de nationale budgetter forelagt og godkende dem, før de vedtages af de enkelte landes parlamenter. Siden er krisen blevet endnu dybere.

Derfor finanspagten, som vil have den nyliberale budgetpolitik indskrevet i deltagerlandenes forfatninger eller tilsvarende 'bindende lovgivning' og vil straffe overtrædelser med mærkbare bøder fra EU-domstolen på op til 0,1 pct. af det pågældende lands bruttonationalprodukt.

Det årlige budgetunderskud må højst andrage 3 pct. af BNP og den samlede statsgæld højst 60 pct..

Renset for konjunktursvingninger og inflation må budgetunderskuddet ikke andrage mere end 0,5 pct.. af BNP. Helle Thorning Schmidt fortalte glad efter mødet, at 'Danmark er kommet i hus med vores ønsker'.

Helles og Danmarks ønsker viste sig at være, at 'Danmark skal kunne straffes med bøder for at overtræde traktaten, men at bøderne ligesom for de andre ikke-euro landes vedkommende skal betales til EU's kasse og ikke til euroklubbens særlige redningsfond. Det andet var at sidde med ved bordet i kredsen ved fremtidige møder. Ikke eurolandene vil kunne deltage i (mindst) 1 af (mindst) 2 årlige møder for medlemmerne af denne pagt.

Der er ingen tvivl mulig: Med finanspagten får EU hals- og håndsret over Danmarks økonomiske politik. Intet

folketing kan beslutte noget, som strider mod denne pagt og EU's bedømmelser, uden at blive straffet hårdt. Danmark skal for al fremtid bindes til unionens nyliberale politik. For al fremtid bindes til den europæiske finanskapital og dens profitmaksimerende og asociale politik.

Det er suverænitetssafgivelse, så det klodser. Nærmest den ultimative suverænitetssafgivelse. I grundlovens forstand, i enhver forstand.

Det er også en brutal tilsidesættelse af det tredobbelt folkelige nej, som har afvist euroen og den 'økonomisk-monetære unions tredje fase' alle de gange, det har været til folkeafstemning. Det er rovmod på demokratiet, begået af eurofilerne i regeringen og VK i fællesskab, som står klippefast sammen om EU-politikken.

Det stopper ikke med finanspagten. Tyskland og Frankrig arbejder på højtryk på at skabe en centraliseret økonomisk og politisk union, som går betydeligt videre end EU's nuværende traktatgrundlag – 'Europas Forende Stater' – under tysk dominans.

Det er angiveligt nu op til juristerne i justitsministeriet at afgøre, om finanspagten strider mod den danske grundlov eller ej. Det er den samme gruppe embedsmænd, som i 2003 kunne meddele at den folkeretsstridige krig mod Irak var fuldt ud lovlige. I Danmark er der ingen uafhængig forfatningsinstans. Resultatet er givet på forhånd.

Et flertal af danskerne er imod finanspagten og vil stemme nej. Derfor skal der under ingen omstændigheder stemmes om den. Udemokratiske EU-kloner på stribe fortæller folket, at det skal holde sig væk. Kravet er et massekrav, og det må i den kommende tid rejses og synliggøres overalt. Pagten skal efter køreplanen underskrives på et nyt topmøde den 1.-2. marts.

Lad os sætte en kæp i hjulet!

Redaktionen 31. januar 2012

**KOMMUNISTISK
POLITIK**

- Hver 14. dag -

Centralorgan for

APK ARBEJDERPARTIET
KOMMUNISTERNE

Kommunistisk Politik
c/o Oktober Forlag
Vesterfælledvej 1B
1750 København V.
mail: kompol@apk2000.dk

Arbejderpartiet Kommunisterne
Skibhusvej 100
5000 Odense C
Tlf: 66 14 89 83
e-mail: apk@apk2000.dk

Ansvarshavende redaktør:
Klaus Riis

**KP's hjemmeside/
Netavisen:**
www.kpnet.dk

APK's hjemmeside:
www.apk2000.dk

ISSN: 1398-3741

Abonnementspriser

Halvår (12-13 nr.) 400 kr.

År (25 nr.) 700 kr.

Institutioner

1 år 980 kr.

Betales til

Foreningen Oktober Forlag

Giro 1-663-4271

Deadline næste nr. 10.02.12

Fallit for Enhedslistens strategi

Da finanspagten lå klar og Helle Thorning havde meddelt, at Danmark ville undertegne den gentog Enhedslisten, regeringens støtteparti, kravet om en folkeafstemning. Europaordfører Nikolaj Villumsen meddelte:

'Vi kan på ingen måde stemme ja til det her. Finanspagten forpligter landene til at føre en borgerlig nedskæringspolitik, og det vil kun gøre krisen værre i både Danmark og Europa. Helle Thorning-Schmidt blev valgt af danskerne på en politik om at ville skabe arbejdspladser. Det her er en pagt, der vil skære ned, og derfor bør befolkningen blive hørt.'

Nikolaj Villumsens udlægning af finanspagten er fuldstændig rigtig, men det er hans udlægning af, hvad der gjorde Helle Thorning -Schmidt til statsminister til gengæld ikke. Den er i bedste fald en halv sandhed – for det var Enhedslisten selv, der pegede på Thorning til posten og sikrede og sikrer SRSF-regeringen det nødvendige parlamentariske flertal.

Enhedslisten står med andre ord med det dilemma, at dens strategi og taktik for at støtte Socialdemokratiet og de andre 'for at trække politikken til venstre' i stedet har ført til en finanspagt, der 'forpligter landene til at føre en borgerlig nedskæringspolitik'.

Dette dilemma var ikke svært at forudsige, for Thornings Socialdemokrati har ikke lagt skjul på, at 'hertet sidder i Europa' og skudarmen i NATO, som reelt forpligter medlemmerne til evig krig. Der skulle heller ikke meget til for at forstå, at Thornings krisepolitik om 'at arbejde os ud af krisen' er en variant af borgerlig nedskæringspolitik, selvom den blev skjult i valgløfte-demagogi.

Det er simpelthen ikke godt nok, når Enhedslisten erklærer, at den vil stemme nej til finanspagten. Selvfølgelig vil partiet det. Men det sikrer ikke, at danskerne kommer til at stemme om finanspagten og får mulighed for at sige Nej.

APK er af den opfattelse, at Enhedslisten som *minimumsbetingelse* for at holde SRSF ved magten bør stille krav

om en folkeafstemning om finanspagten.

Partiet vil kunne gøre det uden at gøre sig de store bekymringer om en eventuel vælgerflugt, hvis regeringen skulle foretrække et nyt folketingsvalg frem for folkeafstemningen. For kravet om en ny folkeafstemning deles af det store flertal af danskerne, og liste Ø vil ikke blive straffet for at stå fast på det.

Unionspartierne vil selvfølgelig gøre hvad de kan og bruge alle kneb for at undgå en folkeafstemning, og endnu flere for at vinde den, hvis den

skulle komme. Men deres udsigter er dårlige: En folkeafstemning i Danmark, eller euro-landet Irland, hvor der også er en stærk bevægelse for dette krav, vil med stor sikkerhed resultere i et nej.

Skulle Thorning-regeringen afvise en folkeafstemning, lade sig vælte af liste Ø og udskrive et nyt folketingsvalg, er det også næsten sikker på at tabe mandater og regeringsmagt. På godt 100 dage har det kastet masken og vist, at dens politik ikke er andet end nyliberal EU-politik af værste skuffe. Valgløfterne var bedrageriske.

Løkke og Thorning er i bund og grund lige elendige alternativer.

Et krav fra Enhedslisten om en folkeafstemning som *betingelse* for at støtte Thorning-regeringen vil gøre liste Ø's akutte politiske dilemma til liste A's: Folkeafstemning eller valg! Og det er dér, det bør være. Ellers vil

Enhedslisten levere mandater til mere union og mere nyliberal krisepolitik.

Men Enhedslisten bør også have modet til at erkende, at dens strategi for alliance med S-SF og taktik for 'venstre-presning' ikke holder. Den viser sig nu med eftertryk at have spillet fallit.

Denne strategi er en historisk rest af 'arbejderflertalsdrømmen', som fra 60'erne i sidste århundrede drømte om et flertal af arbejderpartier med Socialdemokraterne i spidsen, som skulle reformere sig til et socialistisk samfund. Derfor skulle socialdemokraterne indfanges og taktikken gå ud på at 'presse til venstre'. Det var SF's strategi og det revisionistiske DKPs strategi, og den rumsterer uanfægtet videre i dag hos Enhedslisten og dens satellitter, selvom enhver tanke om socialisme er væk hos S og SF og erstattet med EU og union.

Denne parlamentariske strategi og taktik har ikke fået meget modspil. Den sidder dybt i ryggraden på de fleste, der har fået en 'opdragelse i dansk demokrati'. Strategiske og taktiske alternativer har været uønskede og oversete.

Men det historiske resultat af venstrepresseriet indtil nu er velkendt: Socialdemokratiet og SF har strategisk bevæget sig til højre; SF har forladt EU- og NATO-modstanden og SF-ministre fører nu an i at øge indkomstforskellene.

Det er også den vej, liste Ø må gå, hvis det ikke udvikler en strategi uden alliancen med S og SF og uden taktiske presseveer.

For det er langt fra umuligt at skabe en folkelig blok udenfor (og i) parlamentet, som afviser både den borgerlige og socialdemokratiske politik – og er stærk nok til at fravryste vigtige indrømmelser, uanset hvem der sieder på regeringsmagten.

Kimen til dette findes allerede og har manifesteret sig med varierende styrke på en lang række felter gennem de senere år – i antikrigskampen, EU-modstanden, kampen for 'velfærd til alle', klimakampen, ungdomshuskampen osv..

Øget ulighed og jagt på overførselsindkomster

Godt 100 dage inde i den 'røde' bloks regeringsperiode står det klart, at den nyliberale EU-politik bliver fortsat og forstærket: Den halvdel af befolkningen, der får offentlige ydelser, er særligt i skudlinjen

Regeringen sætter kurs mod jagt på overførselsindkomster og reallønsforringelser, altså øget ulighed. En socialdemokratisk ledet regering er bedre til at afmontere velfærd end en åbent borgerlig.

Finansloven for 2012 er ved at være afskibet, med slagtingen af efterløn, forhøjet pensionsalder og halvering af dagpengeperioden som bærende elementer sammen med nye nedskæringer og forhøjede afgifter.

Alt sammen socialt uansvarligt, med den tunge ende nedad.

Fedt- og sukkerafgifter gør et kraftigt indhug i danskernes realløn, og det skal nu suppleres med nye energiafgifter sammen med en 'skattereform', der er en foræring til arbejdsgiverne og vil betyde yderligere nedgang for den halvdel af befolkningen, der er henvist til overførselsindkomster.

Det er mere end to millioner danskere over 15 år. Det drejer sig om alle folkepensionister, pensionister i øvrigt, arbejdsløse på dagpenge og kontanthjælp, studerende på SU og andre skattefinansierede indkomster.

Disse lægger beslag på ca. 40 pct. af de samlede skatte- og afgiftsindtægter og er et oplagt mål for nyliberal nedskæringspolitik.

Det er netop overførslerne samt de øvrige offentlige udgifter – og den offentlige sektor og de offentligt ansatte som sådan – der ifølge EU og den almindelige kapitalistiske 'fornuft' står forrest i nedskæringskøen.

'Rød' EU-regering fører 'blå' politik

SRSF-regeringen er 'europæere i hjertet' og følger unionens instruktioner

uden hensyn til tidligere valgløfter. Det betyder også, at den er i færd med at tilslutte Danmark til den seneste suverænitetsafgivelse til den økonomiske og monetære union i form af den ny traktat dikteret af Merkel og Sarkozy, selvom danskerne tre gange har nedstemt dansk deltagelse i Euroland.

Regeringen mener sammen med den tidligere VK-regering oven i købet, at danskerne ikke skal have en folkeafstemning om det – ligesom de afviste en folkeafstemning om Lissabon-traktaten – af frygt for resultatet.

'Rød' blok og dens støtter, liste Ø indbefattet, har haft meget travlt med at forsvare den ny regering, dens finanslov og øvrige nyliberale politik – og dermed indtil videre forhindre masseprotester imod den – ved at henvise til, at den skal have tid til at komme i gang, og ved at pege på, at den har afskaffet 'fattigdomsydelserne', som indtil videre er det symbolske og eneste positive valgløfte, man har holdt.

Det har bare ikke betydning for ret mange, sammenholdt med finanslovens og de planlagte afgiftsstigningers fattigdomseffekt, som vil forstærkes af den proklamerede skattereform, der sælges under den nyliberale overskrift 'Det skal kunne betale sig at arbejde'.

Fræk floskel

Det kan selvfølgelig allerede betale sig at arbejde. Enhver, der bliver fyret, mærker det på sin krop. Og forskellen mellem løn og dagpenge er i almindelighed bare blevet større og større. I en sådan grad, at ikke mindst relativt velønnede med et højt udgiftsniveau oplever noget i retning af en social katastrofe, når de bliver arbejdsløse. Det kan betyde, at de må gå fra hus og hjem.

Stramningerne i dagpengeperioden og en forhøjede tilbagetrækningsalder truer med at kaste titusinder af arbejdsløse, der er over 50, ud i økonomisk ruin, når dagpengeperioden udløber og de ikke vil være berettiget til kontanthjælp efter de nugældende regler – hvilket gælder de fleste.

Den frække floskel antyder, at der er noget galt med folk og ikke med syste-

met, når de ikke har arbejde. Det er 'deres egen skyld'. De 'har det for godt' som arbejdsløse eller kontanthjælpsmodtagere, eller hvad de nu er.

Selvfølgelig er et ikke deres egen skyld. Og tilværelsen på dagpenge og ikke mindst kontanthjælp er hæslig. Kontrolforanstaltningerne er gennemgribende. Folk er jagtet vildt. Stress og depressioner er arbejdsløshedens hyppige følgesygdomme.

Arbejdsgiverstøtte og omfordeling til de rige

Skatteminister Thor Møger Pedersen (SF) tror han har fundet alle tiders slagsargument, når han erklærer, at hans planlagte 'reform' er til gavn for de 'hårdtarbejdende lønmodtagere':

"Dem, der står tidligt op, smører leverpostejmadder, afleverer ungerne og tager på arbejde. Skattereformen starter og slutter med dem. Dem, der trækker i kedeldragter eller orange veste. Dem, der har værktøjsbælte. Dem, der tager en uniform på. Dem, der har skemalagte pauser. Dem, der cykler rundt i hjemmeplejen. Dem, der er på arbejde juleaften."

Og det lyder jo godt, hvis det var sandt. Det er det bare ikke.

I sin remse glemmer skatteministeren nemlig helt dem, skattereformen først og fremmest sigter på: arbejdsgiverne og de rige.

Planen om skattereform er en plan for støtte til arbejdsgiverne, der med henvisning til 'skattelettelse' kan sige nej til alle berettigede krav om lønstigninger i en lang fremtid. Og den anden side, som hedder 'reform' af kontanthjælp, førtidspension og andre sociale ydelser, er en regulær afstraffelse af dem, der er sat uden for arbejdsmarkedet af det kapitalistiske systems sorteringsmekanismer.

At trykke dem ned i skidt er også arbejdsgiverstøtte: Skabelsen af en desperat hær af arbejdsløse, der er villig til at gå ned i løn og arbejde for hvad som helst for at undgå arbejdsløshedens

sociale tragedie, er en direkte støtte til kapitalen.

Skatteministerens bejleri til arbejderne lider også af en anden grundlæggende svaghed. Den forbiser, at der er et liv, og delvist påtvunget liv, uden for arbejdslivet. Alle dem, han nævner, vil normalt miste arbejdet op til flere gange i deres liv. De udsættes for ulykker og andre omstændigheder, der henviser dem til overførselsindkomster i kortere eller længere perioder.

For øget fattigdom

Flokklen om, at 'det skal betale sig at arbejde', ledsages af en hetz uden fortilfælde mod arbejdsløse, kontanthjælpsmodtagere og andre, som ikke kan få job, sammen med en plat fornægtelse af, at der findes fattigdom i Danmark.

SRSF-regeringen og dens støtter bliver ikke trætte af at rose sig for afskaffelse af 'fattigdomsydelserne'. Men det betyder ikke afskaffelse af fattigdom. Slet ikke. Og SRSF-regeringen har sat kurs mod at øge den brede fattigdom i 'bunden' af samfundet.

Afskaffelsen af 'starthjælpen' betyder, at omkring 4.000 mennesker får godt 2.000 kroner mere om måneden efter skat, mens 5.000 personer på introduktionsydelse vil få cirka 4.500 kroner mere om måneden.

Det er selvfølgelig positivt. Men det kan aldrig betyde, at den besluttede finanslov bliver positiv eller et 'skridt i den rigtige retning', sådan som regeringspartierne og Enhedslisten har fremstillet den.

Finansloven rammer hele den danske befolkning med forringede pensionsforhold og med reduktion af dagpengeperioden, hvor tusinder er på vej mod kontanthjælp og social katastrofe. Den betyder generelt prisstigninger og real-lønsfald for den brede befolkning, ikke mindst folk på overførselsindkomster.

Finansloven er simpelthen det første skridt på Thornings og EU's nye danske regerings nyliberale vej.

Den skal følges op af reallønsfald ved OK 2012, nye afgifter og en skattereform, som vil straffe halvdelen af befolkningen med forringede levevilkår.

Fattigdom eksploderer i Danmark

EU's statistiske kontor Eurostat kommer frem til, at 7,9 pct. – knap hver tiende dansker – kvalificeres som fattig

Den danske 'fattigdomsdebat', som har været domineret af en totalstøttet kuglestøder, der brækker sig over ordet 'fattig', har en chance for at blive lidt mere seriøs, hvis den tog udgangspunkt i de seneste tal fra Eurostat.

Ifølge disse er antallet af fattige i Danmark fordoblet over de sidste ti år – fra 2001 til 2010. I 2001 var fire pct. af befolkningen (børn fraregnet) fattig ifølge Eurostat. I 2010 var det 7,9 pct. – knap hver tiende.

Det kriterium for fattigdom, som anvendes af Eurostat – og som anvendes på alle lande – tager udgangspunkt i medianindkomsten, hvor 50 pct. tjener mere, 50 pct. mindre. Man er ifølge EU-kriteriet fattig, hvis man kun har halvdelen af dette beløb til rådighed.

I konkrete tal betyder det, at man p.t. falder i kategorien 'fattig', hvis man efter skat har ca. 8.450 kr. til rådighed om måneden.

Fattigdom vokset med unionen

Fordoblingen af den danske fattigdom i århundredets første årti falder jo præcis sammen med VKO's regeringsperiode. VK-regeringen havde som politik, nogle gange mere udtalt end andre, at øge uligheden og fattigdommen.

Men det er ikke noget, der først startede med VK-regeringen. Den voksende

fattigdom har taget fart siden midten af 90'erne, i takt med at den nyliberale Maastricht- og europolitik er omsat til dansk økonomisk politik. Også Nyrup-regeringen fulgte en sådan kurs.

- Det har været en ganske bevidst politik siden 1999 under først Nyrup-regeringen og så de to VK-regeringer, at man er gået efter at gøre de dårligst stillede fattigere. Det er årsagen til, at vi har set flere og flere fattige, siger Morten Ejrnæs, lektor ved Aalborg Universitet, til Kristeligt Dagblad.

Til 'fattige' hører bl.a. de fleste på kontanthjælp, folk, der er faldet ud af overførselssystemet og ikke er berettigede til dagpenge eller kontanthjælp, folk på SU, folk med betydelig gæld eller selvstændige, der bides hårdt af krisen. Det er også arbejdende, der ikke får mindsteløn, deltidsarbejdende af forskellige slags og andre.

Folkepensionister uden privat pensionsopsparing er en af de grupper i Danmark, der har den laveste indkomst. En enlig pensionist i den situation får i dag 11.106 kr. før skat, mens en gift eller samlevende kun er berettiget til 8.183 kr. før skat.

De førstnævnte vil balancere på denne fattigdomsgrænse, de sidstnævnte falder klart under.

Kapitalisme skaber fattigdom

Kapitalismen tenderer til at skabe mere fattigdom og udvide kløften mellem rig og fattig. Men det er ikke uundgåeligt, at fattigdommen eksploderer i Danmark. I Norge, som ikke er et EU-land, og selv i andre EU-lande har et fokus på at begrænse fattigdommen ført til, at denne tendens er bremset og kurven vendt i nogle tilfælde.

Den danske fattigdom er også et bevidst politisk valg. Thorning-regeringen har valgt at følge den fattigdomsskabende EU-kurs og fortsætte kursen fra den seneste socialdemokratiske regering under Poul Nyrup og forgængerne Fogh og Løkke.

Fattigdom er et tabubelagt emne. De toneangivende politikere fra begge blokke frygter, hvad en videnskabelig tilgang til spørgsmålet kan afsløre. Så er hetz mod folk på overførselsindkomster mere bekvem.

Stol ikke på skattevæsenet

Det er at købe katten i sækken, hvis fagbevægelsen går med til reallønsfald ved overenskomsterne, fordi skatteministeren lover at sænke skatten på arbejde

Skatteminister Thor Møger Petersen (SF) valgte midt i januar at åbne en debat om regeringens planer for en 'skattereform' med et indlæg i Berlingske Tidende, med budskabet: 'En skattereform til dem, der trækker læsset'.

Allerede i selve formen og valg af medie blev der sendt et klart signal om, hvem budskabet i virkeligheden er henvendt til. Man kan nemlig dårligt ramme længere forbi den danske arbejderklasse end med skud i borgerpressen. Til gengæld er skatteministeriet sikker på at vinde gehør hos direktørlaget i Dansk Industri.

Debatindlægget findes end ikke på skatteministeriets egen hjemmeside.

SF-ministerens budskab er, at regeringens skattereform "markant vil sænke skatten på arbejde", bl.a. "fordi det skal kunne betale sig at arbejde".

Skatteministeren går ikke i detaljer med, hvor meget skatten skal sænkes, eller hvor mange penge der skal ud og findes, ligesom indlægget er helt blottet for detaljer omkring, hvor der skal spares og hives andre indtægter ind.

Det er op til kommende drøftelse i korridorerne at finde finansieringen, men man er velkommen til at sende sine ideer til Berlingske Tidende!

Reallønsfald, brugerbetaling, mere privatisering

Uden nogle konkrete fakta fra regeringen er det dog alligevel muligt at udlede, hvad den annoncerede skattereform kommer til at få som konsekvens: reelt reallønsfald, øget brugerbetaling, mere privatisering, øget ulighed, besparelser på offentlig service og overførselsindkomster.

Reallønsfald er allerede en konsekvens af de sidste magre overenskom-

ster. Inflationen i 2010 og 2011 var henholdsvis 2,3 og 2,8 procent, mens mindstelønnen på industriens område kun steg med henholdsvis 1 og 1,6 procent.

Skatteministeriets udmelding om at sænke skatten på løn kan ses som i direkte forlængelse af regeringens opfordring til løntilbageholdenhed for at "øge Danmarks konkurrenceevne". Og dermed et signal til de igangværende overenskomstforhandlinger om, at regeringen er parat til at give forhandlerne et argument for at gå med til endnu en reallønsnedgang.

Alt muligt fra kørekort til daginstitutioner bliver belagt med gebyr, og alt muligt uundværligt fra varmt vand til busklippekort og skolebøger har fået strammet afgiftsskruen.

Det er en udvikling, der nærmest er indbegrebet af nyere dansk politik, og den nye skattereform vil ikke ændre på dette.

Selvom der findes reguleringer efter indkomst, er den mekanisme, der hedder, at taksten på børneinstitutioner får et hak op, når skatten får et hak ned, i virkeligheden ikke andet end en omfordeling fra de relativt fattigste til de lidt mere velpolstrede.

Hvor en skat virker som en procent af indkomsten, betyder en afgift eller en brugerbetaling som hovedregel, at hver enkelt betaler det samme uanset indkomst. Derved er brugerbetaling og afgifter et system, der er en økonomisk fordel for dem, der har de største indtægter.

Ved tidligere 'reformer' er finansierings-udfordringer blevet brugt som murbrækker for privatisering – bl.a. ved hjælp af brugerbetaling og såkaldt udlicitering til private. Det begynder

med, at der skal betales for bøger; dernæst kommer der et kursusgebyr, og til sidst er hele skolen faktisk privatiseret. Fra folkeskoler til universiteter er hele uddannelsessystemet ved at blive privatiseret stykke for stykke.

Det er også sket inden for kultur, sygehusvæsen og på andre områder. Den nye regerings skattereform vil blive brugt som undskyldning for endnu mere af samme skuffe.

For at 'spare penge' skal ting udføres af private, påstås det, selvom det modsatte er dokumenteret. SRSF-regeringen fortsætter ad samme spor, om ikke andet fordi EU's regler siger, at regeringen skal udlicitere den offentlige service.

Fattige kontra knap så fattige

Hele formålet med skattereformen er markant 'sænke skatten på arbejde', skriver skatteministeren:

"Reformen skal have en rimelig social balance. Den skal være fuldt finansieret. Og så skal den bidrage til, at det bedre kan betale sig at arbejde."

Formuebeskatningen er for længst væk, og en progressiv indkomstbeskatning, hvor høje indtægter beskattes relativt højest, ligner mere og mere en by i Rusland.

Med andre ord skal 'skattereformen' bidrage til øget ulighed mellem folk på overførselsindkomster og folk i arbejde. Mens der er blevet plads til at kritisere venstrefløjens for at fokusere ensidigt på fattigdom og postulere, at den glemmer den arbejdende befolkning, skriver Thor Møger Petersen til gengæld ikke noget om, at store internationale virksomheder sender deres overskud i skat-tely.

Det er fattige på bistand kontra knap så fattige folk i arbejde, der skal slås om smulerne, mens formuerne fordufter.

Nedskæringer i det offentlige forbrug vil blive en uundgåelig følge af lavere indtægter til statskassen. Der findes ifølge ministeren ikke noget alternativ.

"Der findes intet alternativ til mådehold og meget lav vækst, også i det offentlige, i disse år. Men det, vi kan,

det er at sænke skatten på løn. Og vi kan gøre det mere attraktivt at tage en ekstra vagt på jobbet.

For i dag – efter ti års borgerligt styre – så ved vi, at det for en del mennesker stadig er sådan, at det ikke kan betale sig at arbejde.”

SF-skatteministeren forsøger tilmed at slå de borgerlige på deres egen bane.

Ingen trøst

Planen er altså at sænke skatterne for dem, der betaler broderparten til budgettet, og så skal de arbejdende til gengæld arbejde mere. Det er ren borgerlig logik, der er løbet ind i hjernen på SF.

Fra borgerligt hold er påstanden, at lavere skat vil føre til højere skatteindkomster.

Sådanne absurditeter ligger på linje med, at det respekteres som udtryk for den højeste økonomiske logik på Christiansborg, at øget ulighed og højere pensionsalder i samfundet vil føre til højere arbejdsudbud og ikke bare til et større udbud af fattige og desperate arbejdere.

Var der en sådan direkte økonomisk sammenhæng, ville mange fattige mennesker rundt på kloden være i arbejde. Også de næsten 50 % af ungdommen, der er ramt af arbejdsløshed i Spanien. Argumentationen bliver ikke mere sand af at komme ud af munden på SF.

Det, der er brug for, er ikke lavere skatter til de bedst stillede, men flere penge fra de riges lommer. Og der findes tusinder af områder, der i stedet for nedskæringer trænger til genopretning.

Blot ét grotesk og brutalt eksempel: De sidste mange års nedskæringer på ældreområdet har bl.a. betydet, at de, der ligger for døden uden pårørende, bliver overladt til at dø alene.

Ingen trøst eller værdighed til de uproduktive.

De døde klager ikke, og dem kan der blive mange flere af som konsekvens af den nye regerings gammelkendte omfordelingspolitik, som også vil fortsætte nedskæringspolitikken i samme takt, som reformer laver huller i budgetterne.

-fsk

Ib Spang Olsens sidste plakat

Ib Spang Olsen lavede denne plakat i protest mod den seneste store EU-traktat.

Danskerne fik ikke lov til at stemme om Lissabon-traktaten der trådte i kraft 1. december 2009. Plakaten er til støtte for en kreds af borgere, som følger den udemokratiske sag op og fører sag ved domstolene. Retssagen om grundlovsbrud i forbindelse med VK-regeringens tiltrædelse af Lissabon-traktaten skal behandles i Østre Landsret 26. marts, 2., 3. og 20. april 2012. Alle kan overvære sagen.

Se mere om sagen på www.lissabonsagen.dk

Ib Spang Olsens grav på Assistens Kirkegård: Blomster og rimfrost. Ib Spang Olsen er gravlagt ved siden af forfatteren Ebbe Kløvedal Reich, hvis store Danmarkskrønike fra de ældste tider han illustrerede. Overfor ligger komponisten Thomas Koppel.

Bioenergi – en falsk løsning på klimaudfordringerne

Af NOAH Landbrug og fødevarer

Når regeringen i forhandlinger om en ny energiaftale lægger så stor vægt på biomasse til el- og varmeproduktionen, overses de enorme problemer, der er med bioenergi. Bioenergi er langt fra den rene løsning på klimaudfordringen, som regeringen lægger op til. For omstillingen til fossilfri energiforsyning giver ikke en tilsvarende reduktion af CO₂-udledninger

Det er klimamæssigt set en risikabel affære at erstatte fossile brændstoffer med biomasse til el- og varmeproduktionen. For hvis vi inddrager de samlede emissioner fra produktionen af bioenergi, ville billedet langt fra se så grønt ud, som regeringen fremstiller det.

- Regeringen er ved at handle en energiaftale på plads, uden at den er koblet sammen med en klimaplan. Og ved at satse så kraftigt på bioenergi, der helt fejlagtigt får lov til at figurere som en CO₂-neutral energikilde, flyttes fokus fra behovet for langt større energibesparelser end dem, som regeringen foreslår det i planen 'Vores Energi'. Det er mildt sagt bekymrende, lyder det fra Bente Hessellund Andersen fra NOAH's landbrugs- og fødevarergruppe.

Biomasse er ikke CO₂-neutralt

Regeringen skriver i 'Vores Energi', at planens initiativer frem til 2020 vil resultere i en reduktion af drivhusgasudledninger på 35 procent i forhold til 1990. Men dette forudsætter, at afbrænding af biomasse skulle være CO₂-neutralt. Men det er det ikke, og omstillingen til fossilfri energiforsyning vil ikke give en automatisk reduktion af CO₂-udledninger.

Man kan risikere, at de udledninger, der sker som følge af skovhugst, ændret arealanvendelse og indirekte ændringer i arealanvendelsen, ikke medregnes noget sted, når de globale udledninger opgøres. Det er nemlig ikke alle lande, der medregner disse emissioner. Samti-

dig vil et meget højt forbrug af biomasse til el- og varmeproduktion kræve øget import og dermed beslaglægge andre landes ressourcer.

- Argumentet for at anvende biomasse i kraftvarme-sektoren har i en del år været, at vi har brug for en energikilde, der kan *supplere* sol og vind. Men det er jo ikke det, som regeringen stiler imod. Udbygningen med biomasse sker *ikke* parallelt med udbygningen med sol og vind. Regeringen er i gang med en storstilet udskiftning af kul med biomasse, og dermed erstattes én problematisk energikilde med en anden, siger Bente Hessellund Andersen.

Mere skov og mindre kød

Det Europæiske Miljøagenturs videnskabelige komite konkluderer på linje med en række andre eksperter, at det *kun* er, hvis kulstofpuljen kan bevares eller øges på de arealer, hvor man etablerer en energiproduktion, at vi kan tale om, at afbrænding af biomasse er CO₂-neutralt. I en dansk kontekst vil det kræve, at vi etablerer skov på marker, der nu står med etårige foderafgrøder – og samtidig sætter den animalske produktion tilsvarende ned, så vi ikke skal øge importen af foder.

NOAH opfordrer regeringen til ærlig snak frem for skønmalerier i forhandlingerne om en ny energiaftale, så vi kan få taget de rigtige beslutninger i forhold til klimaudfordringerne.

KPnetTV - Videoreportager fra gaden

www.kpnet.dk | youtube.com/user/KPnetTV

Husk også at tjekke KPnetTV2 Historien om balladen

EFS fortsætter aktioner mod finanspagt

Den Europæiske Faglige Sammenslutning afviser finanspagten og opfordrer til aktioner i alle EU-lande 29. februar

EFS opfordrer fagbevægelsen i EU-landene til at fortsætte med at mobilisere medlemmerne og befolkningen mod de stadig hårdere nedskæringer, som de europæiske ledere kræver, som det eneste svar på en stadig værre økonomisk og social situation.

EFS' ledelse mødtes tirsdag den 25. januar og vedtog opfordringen til endnu en aktionsdag i forbindelse med, at EU's regeringsledere mødes.

- Den europæiske fagbevægelse mobiliserer for at sige "nok er nok". Nedskæringer er ikke det eneste svar på krisen. Tværtimod fører det til enorm social elendighed, siger EFS' generalsekretær, Bernadette Ségol.

Finanspagten, som EU-toppen planlægger at vedtage allerede på topmødet i næste uge, forstærker nedskæringspolitikken, mener EFS.

- Pagtens eneste formål er at reducere de offentlige underskud så meget som muligt, uanset de sociale konsekvenser. Europa kan ikke fortsætte med at vedtage indgreb, som ikke virker, men som kaster landene ud i dybere kriser og betyder fattigdom for flere og flere mennesker, siger Bernadette

Bernadette Segol, fmd EFS (ETUC)

Ségol.

På mødet tirsdag afviste EFS' ledelse finanspagten, sådan som den ligger nu:

- Den Europæiske Faglige Sammenslutning er imod denne pagt. Selvom vi støtter fælles regler og økonomisk styring, kan vi ikke støtte disse regler. Vi er overbevist om, at forslaget vil svække Europa i stedet for at styrke det. Den nye pagt vil underminere befolkningernes støtte til europæisk integration, og det vil kvæle væksten og skabe mere arbejdsløshed, hedder det i udtalelsen fra EFS-toppen.

- Det er nødvendigt med balance på budgetterne, men nedskæringer alene forværrer ubalancerne. En politik, der stimulerer økonomien gennem investeringer, burde være den løsning, der vælges, siger Bernadette Ségol.

EFS-lederne kritiserer de ikke bare finanspagten, som den ligger nu, men også selve forhandlingsforløbet for at være gennemført mere eller mindre hemmeligt.

- Forhandlingsprocessen ignorerede den demokratiske kontrol, som normalt foregår ved enhver reform af Unionen, især ved ikke at lade EU-parlamentet spille sin fulde rolle. EFS beklager den udemokratiske proces og de udemokratiske konsekvenser, det har på nationalt niveau, hedder det.

Angreb på faglige rettigheder

EU's nedskæringspolitik betyder ikke kun, at landene kastes endnu dybere ned i krisen, den truer også de faglige rettigheder og de kollektive overenskomster, mener EFS, som på mødet tirsdag gentog sit krav om at få traktatfæstet en social protokol. Det er nødvendigt for at sikre de faglige rettigheders forrang for det indre markedes "friheder".

- Behovet for økonomisk styring bliver brugt som et middel til at begrænse overenskomstforhandlingerne og undergrave de aftalte løn- og arbejdsvilkår. Angrebene på de kollektive forhandlingssystem presser de overenskomstmæssige lønninger ned, svækker den sociale beskyttelse og angriber strejkeretten. Og det lægger op til privatisering af den offentlige service. EFS bekæmper aktivt disse angreb, som akkumuleret over år vil rive en social model fra hinanden, som ellers er enestående i verden, skriver EFS.

Fagbevægelsen mod Unionen, brink

EFS: Topmødets tomme ord om arbejdsløshed

Topmødet blev udråbt til at handle om vækst og beskæftigelse, men leverede ikke varen, lyder dommen fra den Europæiske Faglige Sammenslutning

EU-topmødet havde sat vækst og beskæftigelse højt på det uformelle topmødes dagsorden, inden mødet talte alle statsledere om behovet for at gøre noget ved beskæftigelsen og sætte gang i væksten.

Men da man samtidig vedtog en

finanstraktat, som effektivt smækker kassen i og tvinger de fleste lande til at spare, var det småt med konkrete initiativer i den udtalelse om vækst og beskæftigelse, som blev vedtaget.

- Udtalelsen om vækst og beskæftigelse er inkonsekvent, uden nogen forpligtelser, kun tomme ord. De politiske ledere viser os en vej, som fører ind i en blindgyde, hedder det i en første kommentar fra den Europæiske Faglige Sammenslutning, EFS.

Glæder muligvis Merkels venner

- Denne traktat kan måske berolige

Kanslerin Merkel's politiske venner, men ikke de millioner af arbejdsløse, de fattige eller dem i usikre jobs i Europa, som venter på beslutning om hjælp fra EU's institutioner, siger generalsekretæren for EFS, Bernadette Ségol.

- Det er derfor vi er modstandere af finanstraktaten. Planer for balance på de offentlige budgetter må angribe spørgsmålet om bæredygtig vækst. Nedskæringer dræber vækst og jobs, siger hun.

EFS' mener, at det der virkelig er brug for en social pagt i EU, som kan genoprette arbejdere og borgernes tillid til Unionen.

Fagbevægelsen mod Unionen, brink

AK-Samvirke:**2.400 ledige risikerer hver måned at miste deres dagpenge**

En ny prognose fra AK-Samvirke viser konsekvenserne af dagpengereformen. Halveringen af dagpengeperioden og fordoblingen af genoptjeningskravet ser ud til at ramme de ledige endda meget hårdt

Regeringen har indgået en aftale med Enhedslisten om at forlænge dagpengere retten med op til et halvt år for de ledige, der i 2. halvår af 2012 rammes af de forringelser af dagpengereglerne, som den tidligere VK-regering indførte. Det betyder, at de nye dagpengeregler først får fuld effekt efter 31. december 2012.

Ændringerne af dagpengereglerne betyder, at dagpengeperioden bliver halveret fra fire til to år, og at genoptjeningskravet bliver fordoblet fra et halvt

Fra næste år vil 2400 hver måned miste dagpengene og dagpengeretten

til et helt år. Samtidig med at dagpengeperioden halveres, bliver det dobbelt så svært at genoptjene retten til at få dagpenge.

For at vise konsekvenserne af dagpengereformen opgør AK-Samvirke hvert kvartal hvor mange der havde mistet dagpengene, hvis reformen allerede var fuldt indfaset. Det giver en unik indsigt i, hvor mange der risikerer

at miste dagpengeretten efter 31. december 2012.

Analysen viser, at hvis dagpengereformen allerede havde været gennemført, ville der i de første tre kvartaler af 2011 i gennemsnit have været 2.396 ledige, der hver måned mistede deres dagpengeret.

Oven i de 2.400 ledige vil der hver måned i første halvår af 2013 være

Fagbevægelsen i Horsens klar til at udfordre EU

Det bliver ikke bare blå flag og de bonede gulve, som kommer til at dominere, når det danske formandskab holder EU-møder i Horsens. Byens fagbevægelse rustet sig til at tage varmt imod, når ministre og embedsmænd mødes i byen

Horsens er valgt til værtsby sammen med hovedstaden, og det betyder en strøm af politikere, embedsmænd og pressefolk til byen det næste halve år.

Med det lokale LO i spidsen er der gang i forberedelsen af konferencer og aktioner, som vil pege på andre løsninger på krisen og arbejdsmarkedets problemer end dem, som EU-toppen lægger op til.

- Finanskrisen og EU's fantasifulde og ultraliberale krav til medlemslandene om yderligere nedskæringer i velfærden for almindelige mennesker

Hans A. Sørensen

sidst i marts kommer til for alvor at gå stærkt.

Men også på det faglige felt skal der behandles forslag fra EU-kommissionen, som får fagbevægelsen til at rejse børster. Det gælder ikke mindst forslaget om at "lette byrderne" for de såkaldt små og mellemstore virksomheder. Her foreslår Kommissionen, at de helt skal slippe for en række arbejdsmiljøregler.

- Dereguleringen af miljøreglerne for små og mellemstore virksomheder er en hel uhyrlig indgriben i vores ret til at forsøge at have ordentlige forhold. Det

og yderligere tilskud til finansverdenen er det helt stort tema, siger Hans A. Sørensen. Han er formand for 3F Horsens og omegn og LO Horsens Hedensted og er sikker på, at det fra

kan vel rubriceres som organiseret social dumping, siger Hans A. Sørensen.

Endelig er der også forslag i spil, som det ville være helt fint at få vedtaget, mener LO-formanden:

- Som et kuriosum kunne jeg da godt tænke mig, at der under det danske formandskabs besøg i Horsens blev indført en Tobin-skat. Det kunne da være helt fint med sådan en "note" fra EU's ophold i vores by, siger han.

Aktivt modspil

Fagbevægelsen satser på en bred vifte af aktiviteter og opfordrer andre organisationer til at være med til at præge formandskabet.

- Vi satser på en bred vifte af aktiviteter, lige fra konferencer, workshops og aktioner, der kan vise gæsterne, at ikke alle er lige begejstrede for den måde, EU tackler krisen på, siger Hans A. Sørensen.

I forbindelse med en EU-konference i byen den 19. og 20. april om "Udbre-

mindst 1.000 ledige yderligere, der mister dagpengeretten. Det er de ledige, der fik gavn af det ekstra halve år, regeringen midlertidigt forlængede dagpengeperioden med, men som det ikke lykkedes at finde et arbejde i det halve år.

Selvom LO's a-kasser "kun" repræsenterer 53 pct. af alle ledige a-kassemedlemmer, kom hele 63 pct. af dem, der passerede den nye toårsgrænse i de første tre kvartaler af 2011, fra en LO-a-kasse.

De a-kasser, der er mindst berørt, er FTF-a-kasserne. FTF-a-kasserne har 10 pct. af alle ledige a-kassemedlemmer. Men det er kun 4 pct. af dem, der de seneste tre kvartaler passerede to års ledighed, der kommer fra FTF-a-kasserne.

Andelen af ledige, der passerede to års ledighed, er markant størst for de 50-59-årige.

AK-Samvirke

delse af demokratiske værdier" satser fagbevægelsen på en konference eller seminar om den danske model.

Allerede ugen efter lægges til en demonstration eller et protestmøde for at markere modstanden mod den sociale dumping, som foregår i ly af EU-reglerne. Markeringen sker i forbindelse med, at beskæftigelses- og socialministrene mødes den 23. til 25. april.

Allerede dagen efter holder det danske formandskab en konference om ungdomsarbejdsløshed og uddannelse.

- Vi vil forsøge at stable en konference på benene om det samme emne, siger Hans A. Sørensen.

Samtidig vil fagbevægelsen forsøge at være til stede i billedet permanent i det halve år.

- Vi vil forsøge at have en form for permanent tilstedeværelse i for-lokalerne til møderne i Forum Horsens med materialer mod social dumping, begrænsninger i arbejdsmiljøregler og lignende, siger han.

LO Horsens opfordrer andre folkelige bevægelser til at være med i planlægningen af aktiviteterne i byen det næste halve år.

Når mørket falder på

Det er svært at beskrive fornemmelsen efter de første to måneder på min nye arbejdsplads, som indtraf efter halvandet års beskæftigelse med arbejdssøgning uden for arbejdsmarkedet. Jeg var ellers så småt ved at blive helt god til det huslige krydret med et solidt motionsprogram og fornøjelsen ved til tider at forkæle min kone. Det var imidlertid ikke godt nok for arbejdsministeren – blå som rød: Jeg skulle i aktivering, som ville blive fulgt op af en tilstand på kontanthjælp, hvilket ville være lig med 0 kroner udbetalt, idet min kone ville blive idømt forsørgelsespligt. Med mit nye ansættelsesforhold blev jeg således reddet lige inden gongongen.

Mit nye arbejde som handicapchauffør passer mig godt. Kørselsopgaverne er ikke som i andre firmaer det rene rodeo. Der er faktisk i hovedtræk mulighed for at levere den service, hvilket også er firmaets niche.

Det vigtigste er imidlertid kollegaerne, som er lige så forskellige indbyrdes som på andre arbejdspladser, men i dette tilfælde betydeligt mere socialt anlagte i forhold til mange andre chaufførvirksomheder. Chaufførjob afføder ofte en række mennesker med udviklede enspændernaturer, da arbejdsdagen oftest tilbringes i førerhuset afsondret fra alt andet end rat, gearstang og pedaler – og til tider en opmærksomhed på vej og trafik.

Jeg var så heldig, at jeg efter to arbejdsdage var med til firmaets julefrokost. Det var så en rimelig bramfri mulighed for at lære kollegaer at kende – fra den vinkel i hvert fald.

På vejen til traktørstedet i en turistbus havde jeg som så mange andre valgt at dele et dobbeltsæde med mig selv. Jeg mente, at ved en julefrokost så tidligt i ansættelsen ville det være klogt at holde en meget lav profil, hvilket for dem, som kender mig, ikke nødvendigvis er ensbetydende med larmende tavshed. Halvvejs fremme besætter en chaufførkollega halvdelen af mit dobbeltsæde, præsenterer sig og byder mig velkom-

men. Snakken tager en anden vending:

- Vi har jo en klub, hvor vi hver måned betaler 50 kroner i kontingent. Jeg lurer lidt tilbageholdende og afventer spændt på, hvilken slags klub der er tale om:

- Hvert forår arrangerer vi så en tur ud i det grønne. Oftest havner vi på Bakken.

Jeg bibringes den opfattelse, at der er tale om en personaleforening, men finder siden ud af, at det er en faglig klub. Tillidsrepræsentanten valgte blot at lægge vægt på de sociale arrangementer.

Det skulle vise sig, at jeg til frokosten fik sæde blandt nogle vittige sjæle, der også rummede en hel del omsorg, herunder et par gode fif:

- Hvis du har brug for hjælp til en rute, så brug samtaleanlægget til de andre chauffører. Vi ved, hvad der skal til. Lad endelig være med at kontakte centralen. De ved ikke en dyt.

Det er ikke alle samtaler mellem de andre chauffører, man kan opsnappe, men en tirsdag aften i vintermørket var jeg heldig, da Bo og Niels gik klart igennem. De delte en opgave og skulle ifølge sagens natur afklare, hvordan kørslen skulle fordeles. Niels forsøgte:

- Hvordan ser det ud hos dig? Han fiskede oplagt efter et stressmoment.

- Her er det helt mørkt!

Niels tabte mælet, men forsøgte at finde fodfæste og give igen af samme mønt:

- Du har vel lys på. Jeg kunne fornemme en vis tilfredshed med det nye spørgsmål, men den røg også til jorden:

- Næh, jeg holder stille, lød det knastørt fra Bo.

De fandt alligevel i mindelighed et samarbejde, men halvanden time senere skulle de dele en ny opgave. Niels spillede sit kort pr. automatik:

- Hvordan ser det ud hos dig?

- Der er stadig mørkt!

Svaret var nu nøjagtig så tørt som tre mariekiks med sandpapir imellem.

Reno

Københavns politis masseanholdelser under klimatopmødet i december 2009 er kendt ulovlige både ved byretten og landsretten, der forhøjede erstatningsbeløb. Men politiet vil fortsætte masseanholdelser, og VKO erklærer at ville lovgive, så politiets ulovligheder bliver lovlige.

En af de frikendte aktivister kommenterer her dommen i sin blog på Modkraft

Tak For Ingenting!

Af Matias Jensen, Modkraft Blog

Fotos fra COP15 - Fremad

Så faldt der endeligt afgørelse i klagesagen fra de COP15-anholdte mod politiet.

Selvom det da er dejligt, at jeg (der ikke brød loven den dag, medmindre det tæller ikke at sætte mig ned hurtigt nok, da en hormonpumpet politispire skreg, at vi skulle holde kæft og være anholdte) og de andre ofre for den her farce får erstatning, sidder jeg med en ekstremt bitter smag i munden.

Som en af "de 37" anholdte, politiet på et komplet vilkårligt grundlag afgjorde var særligt farlige, glæder jeg mig da til erstatning for den ubehagelige oplevelse, men jeg er på ingen måde tilfreds.

"Hvorfor, Matias?" hører jeg den nye læser indvende, "er retfærdigheden ikke sket fyldest, og er du ikke bare lidt utaknemmelig nu?" Svarene er nej, og nej, det synes jeg egentlig ikke, jeg er. Det er der flere årsager til. Lad os tage dem i den mest provokerende rækkefølge:

1. Politiet er skideligeglade med dommen og fastholder, at de handlede korrekt. Det betyder, at vi kan vente os mere af samme skuffe, og at politiet ikke mener, at afgørelsen vedrører deres indsatsleders skøn i situationen.

Politiets ledelse føler altså, at deres taktiske ledelses skøn er vigtigere end alle afgørelser på området og samfundets holdning til deres handlinger i almindelighed. Hvad er så forskellen på det danske politi og politiet i enhver given politistat? Svaret er naturligvis ingenting, men jeg er da ked af det, hvis jeg her knuser nogens illusioner på området.

2. Politiet er kun blevet dømt til at give de anholdte erstatning, de er ikke blevet tvunget til at tage stilling til – eller ansvar for – nogen af deres handlinger den 12. december 2010.

Uagtet at de efter første behandling af

sagen dannede en "task force"*, hvis eneste formål var at begå karaktermord på visse af de anholdte**, så de kunne hævde, at det var rimeligt at anholde os uden sigtelse, er de ikke blevet sigtet for, hvad der ellers ligner ret åbenlyst forsøg på justitsmord. De fik bare at vide, at de ikke måtte bruge de beviser, task forcen havde indsamlet.

Der til kommer politiets generelt uværdige behandling af anholdte, at de ret tydeligt forsøgte at skabe hjemmel til at chikanere og anholde fredelige demonstranter***, og selvfølgelig anholdelsen selv. Jeg ville uden at kny opgive hele min erstatning, hvis jeg fik en ordentlig undskyldning og de ansvarlige ledere for dannelsen af task forcen og politiets taktiske ledelse under COP15 blev fyret og blacklistet fra offentligt embede fremover.

3. De har reelt set vundet denne sag. Selvom det synes ynkeligt og småligt at blive ved at anke sagen med henvisning til, at de var sikre på deres sag, så er COP16 og lignende konferencer allerede afviklet uden resultater, og følgelig den trussel mod erhvervslivet en evt. afværgning af klimakatastrofen ville betyde.

Ydermere så har den gennemsnitlige

medieforbruger for længst glemte, hvad demonstrationen drejede sig om, ud over at det var noget med klimaet, og at folk blev anholdt – og hvis alt er forløbet planmæssigt, at de blev anholdt, fordi der var ballade. Passér gaden, det er bedst at overlade fremtiden til de professionelle, de ved trods alt, hvad de laver.

Derfor er der kun tilbage at sige, at kampen fortsætter, og et

højt og tydeligt "Nej tak!" til politiets såkaldte undskyldning i denne sag, og til den såkaldte retsstat der fortsat beskytter de rigeste og deres voldtægt af planeten.

Herfra også et stort tak til de forskellige advokater og retsgrupper (især RUSK), der hjalp de berørte i denne sag og trods alt tvang politiet til at undskylde for en masseanholdelse, noget undertegnede dog ikke troede, han nogen sinde skulle opleve.

Matias Jensen er blogger på Modkraft, 27 år, arbejdsløs, medlem af føderationen Libertære Socialister og aktiv i en række andre sammenhænge på den udenomsparlamentariske venstrefløj og det københavnske undergrundsmiljø.

Noter

* Det artiklen her refererer til som "at hive gamle sager frem" er specifikt dannelsen af en gruppe i politiet der skulle gennemgå anholdtes gamle domme og hvem de er venner med og hvad de ytrer på internettet, med henblik på at bevise at de i almindelighed har en kriminel tilværelse, og at det derfor var okay at masseanholde os.

Hvis jeg som borger danner en sammensværgelse med formålet at sværte andre til, er jeg ret sikker på det er strafbart. Dette er desværre ikke tilfældet, når politiet gør det.

** Selvom de i anholdelsesøjeblikket ikke anede, hvem nogen af os var. Altså er betjente psykiske og vidste på forhånd, vi var dårlige mennesker, de skal bare lige have lov at gå dine facebook-grupper og straffeattest igennem med en tættekam. Kan I lugte desperationen endnu?

*** Jeg refererer her til politiets taktik på dagen, hvor de spredte en demonstration indkaldt af netværket NTAC (der havde inkluderet scener af optøjer og slagord mod politiet i deres indkaldelse), og dirigerede den lukt ind i den anmeldte massedemonstration, hvorefter de anholdt så mange demonstranter, de kunne omringe.

Derudover er der rimelig grund til at tro, at nogle af de "demonstranter", der langsomt og uforstyrret begik hærværk på Børsen, har været politiagenter. På den måde kan de nemt kæde klimabevægelsen sammen med farlige og onde autonome voldspsykopater fra helvede osv..

På forhånd kan jeg sige til folk, der tvivler: Bare se på kommentarerne, denne blog formentligt afstedkommer, ellers er der harmefars nok på Nationen, Facebook og netaviser.

Folketinget støtter Marokkos besættelse af Vestsahara

Af Mads Christian Barbesgaard, Vestsahara-gruppen i Afrika Kontakt

Den danske regering har foretaget en EU-kovending i spørgsmålet om fiskeriaftale med Marokko på bekostning af Vestsahara

Folketingets Europaudvalg gav fredag den 20. januar grønt lys for, at EU kan forhandle en ny fiskeriaftale med Marokko på plads. Beslutningen vækker vrede i befrielsesbevægelsen Polisario, der kæmper for at befri Vestsahara fra en langvarig marokkansk besættelse, der er internationalt fordømt.

Aftalen vil indebære, at EU's fiskeflåde får adgang til farvandene ud for de besatte områder i Vestsahara.

- Den eneste ansvarlige handling fra Danmarks side havde været at få ændret mandatet, så det ikke længere omfattede Vestsaharas farvande, da Marokko er en besættelsesmagt, siger Polisariotalsmand Abmalainin Omar til Afrika.dk.

- Når Danmark nu alligevel vil indgå en aftale, der omfatter Vestsahara, vil besættelsen blive fremmet, og derfor vil Marokkos systematiske brud på menneskerettigheder eskalere, fortsætter han.

Europaudvalgets godkendelse af den omstridte aftale sker på trods af, at hverken Danmark eller EU anerkender Marokkos besættelse af Vestsahara.

Minister: Vi stiller krav til marokkanerne

Danmark har tidligere stemt nej til en tilsvarende fiskeriaftale med Marokko. Det skete under den borgerlige regering, som anså, at aftalen kunne stride mod folkeretten, da der mangler dokumentation for, at EU-midler fra aftalen kommer Vestsaharas befolkning til gode.

I december 2011 afviste også EU-parlamentet at indgå en aftale med Marokko, som i praksis blåstempler den ulovlige besættelse.

Men nu har et bredt flertal af partierne i Folketinget altså vendt rundt på en tallerken og bakker op om fiskeri-

aftalen. Kun Enhedslisten stemte imod på udvalgsrådet.

- Det er vigtigt at holde fast i, at vi alle sammen synes, at der er et problem. Vi er jo alle enige i, at situation ikke er optimal i Vestsahara. Det skal vi finde ud af at håndtere, medgav fiskeriminister Mette Gjerskov under fredagens debat i Europaudvalget.

Hun mener, at den bedste måde at håndtere problemet omkring det omstridte fiskeri ud for Vestsaharas kyst er, at EU-Kommissionen stiller skrappe krav til Marokko om at gøre en indsats for menneskerettigheder og demokratisk udvikling.

- EU's fiskerikommissær, Maria Damanaki, har fremlagt et mandat, der er meget, meget stramt og snævert. Vi skal have dokumentation på tingene, og der skal afrapporteres jævnligt på sagen, siger Mette Gjerskov.

Fortørnede over kovending

Ifølge Morten Nielsen fra solidaritetsbevægelsen Afrika Kontakt er EU's krav til Marokko dog på ingen måde tilstrækkelige. Og de er heller ikke nye, men indgik allerede i den aftale, som Danmark tidligere har afvist.

- Kravene om demokrati, respekt for menneskerettigheder og en ordentlig fordeling af EU-midlerne indgik også i sidste aftale, og der er stadig ingen dokumentation for, at Marokko overholder nogen af delene, siger han til Afrika.dk.

Morten Nielsen er fortørnet over, at regeringen har foretaget en kovending i sagen om fiskeriet ud for Vestsahara.

- Uanset hvor mange krav vi stiller til Marokko om respekt for menneskerettighederne, er området ikke deres. Så længe Vestsaharas befolkning ikke er blevet spurgt, om vi og andre må dyrke rovdrift på deres ressourcer, skal vi naturligvis ikke gøre det.

- Slet ikke når det samtidig giver politisk og økonomisk støtte til en korrupt besættelsesmagt, fortsætter han.

Afrika Kontakts kritik bliver delt af det internationale netværk Western Sahara Resource Watch.

Ifølge talsperson Sara Eyckmans er Danmarks nye kurs en stor skuffelse.

- Vi er skuffede over Danmarks holdningsændring.

Danmark har ellers spillet en positiv rolle i denne sag. Især set i lyset af det danske EU-formandskab havde det været et stærkt signal til fordel for kampen mod besættelsen i Vestsahara, hvis Danmark havde stemt nej.

Dansk EU-formandskab vil fange Vestsaharas fisk

Den 25. januar fremlagde ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri, Mette Gjerskov, det danske EU-formandskabs prioriteringer på fiskeriområdet for EU-parlamentets fiskeriudvalg

Det gælder blandt andet EU's forhandlinger om en ny fiskeriaftale med Marokko, som skal give EU's fiskeriflåde lov at fiske i Vestsaharas kystområde, der er ulovligt besat af Marokko.

EU-parlamentet afviste så sent som i december 2011 en tilsvarende fiskeriaftale med Marokko. Også partierne i den danske regering var imod denne fiskeriaftale, mens de var i opposition.

Men nu bifalder regeringen, at EU forhandler den nye fiskeriaftale, som også inkluderer Vestsahara.

Søren Søndergaard, MEP for Folkebevægelsen mod EU, siger:

- Ministeren tror åbenbart, at bare vi stiller flere krav til den marokkanske regering om menneskerettigheder og demokrati, så er det okay at fiske i et ulovligt besat område. Men Vestsahara tilhører altså ikke Marokko, og derfor er det ikke okay at dyrke rovdrift på en besat befolknings naturressourcer.

- Det er kun en måned siden, at EU-parlamentet sparkede fiskeriaftalen ud ad hoveddøren, men nu forsøger det danske EU-formandskab og EU-kommissionen at smugle aftalen ind ad bagdøren med de nye forhandlinger. Det er ikke i orden.

ACTA skal have kamp til stregen

Af Søren Søndergaard

I de kommende måneder skal EU-parlamentet tage stilling til den nye ACTA-aftale. Den kan true ytringsfriheden på nettet og skal derfor have kamp til stregen

I torsdags den 26. januar underskrev EU-kommissionen og repræsentanter for 22 medlemslande den såkaldte ACTA-aftale (Anti-Counterfeiting Trade Agreement).

Blandt de 22 EU-lande var Danmark. Men udover EU deltager også en række rigtige lande som USA, Canada, Australien, Singapore og Japan i aftalen.

Som navnet antyder, så er formålet med aftalen, at bekæmpe kopiproducter samt at etablere fælles internationale bestemmelser for beskyttelsen af intellektuel ejendom og patenter, herunder også på nettet.

Umiddelbart lyder formålet måske meget tilforladeligt. Hvem bryder sig f.eks. om at den gode og nærende tjek-kiske øl, Budweiser, kan sælges under samme navn i form af noget usmageligt amerikansk pjask?

Men når det gælder ACTA-aftalen, så er der både noget galt med processen og med indholdet.

Når det gælder processen har den været skandaløs lukket. Blandt andet er den foregået udenom de almindelige globale institutioner som FN og WTO, som i det mindste på papiret er bundet til visse regler om åbenhed. F.eks. offentliggøres jævnligt aftaleudkast og afholdes dialogmøder, når tilsvarende aftaler forhandles i FNs "World Intellectual Property Organisation".

Denne lukkethed har været voldsomt kritiseret. F.eks. underskrev flertallet af EU-parlamentarikerne - herunder mig - i foråret 2010 en skriftlig erklæring, hvori vi bl.a. krævede, "at Kommissionen straks bør gøre alle dokumenter

vedrørende de igangværende forhandlinger offentligt tilgængelige".

Men også indholdet er der noget helt galt med. Det store problem med ACTA er, at aftalen medfører, at beskyttelsen af personlige oplysninger samt ytringsfriheden på internettet kan blive undermineret.

Aftalen pålægger landene at tildele private internetudbydere vidtgående beføjelser til at blokere eller lukke sites samt overvåge brugerne og videregive deres personoplysninger direkte til virksomheder, såfremt det påstås, at der er mistanke om en copyright-krænkel-se.

Aftalen giver desuden rettighedshaverne vidtgående muligheder for, at kunne sagsøge påståede krænkerer, men uden at tilvejebringe nogen former for modforholdsregler, der kan beskytte de retsforfulgte mod urimeligt misbrug. Det kan f.eks. være bloggere, som i kritisk øjemed gengiver reklamemateriale fra store firmaer.

Konsekvensen af ACTA er i værste fald, at regeringer - demokratiske eller ej - tildeler private virksomheder ret til at lege copyright-politi med beføjelser til at lukke sites alene på baggrund af mistanke og anklager. Det gælder f.eks. sites, som har medvirket til at starte det arabiske forår i lande som Tunesien og Egypten.

Endelige mener en del eksperter, at ACTA indeholder bestemmelser, som reelt pålægger landene, at hæve standarderne for håndhævelsen af patenter på f.eks. medicin. Det vil i så fald begrænse u-landenes adgang til den bil-

lige kopimedicin, som bruges til at behandle epidemier som HIV/AIDS og malaria.

Det siger derfor sig selv, at jeg i de kommende måneder vil forstærke min indsats for at sikre, at et flertal i EU-parlamentet afviser denne aftale, når den kommer til endelig afstemning, formentlig inden parlamentet holder sommerpause.

Derfor er det også med en vis undren, at jeg har set mig selv hængt ud på enkelte debatfora som én, der skulle støtte aftalen. Det skyldes formentlig, at dét, at mit navn overhovedet optræder på den ovenfor nævnte erklæring, som omhandler ACTA, har fået enkelte til at kortslutte, at så har jeg nok "underskrevet ACTA". Det er selvfølgelig noget vrøvl, da erklæringen jo netop var en kritik af ACTA.

Fred være med det. ACTA er hul i hovedet. Og det ændres ikke af, at nogen af dem, som er imod ACTA, også har det!

*Søren Søndergaards blog på
folkebevaegelsen.dk*

Netavisen

**Kommunistisk Politik
på nettet - hver dag
Følg også med i
KPnetTV**

www.kpnet.dk

Verdenskrigen imod demokrati

Af John Pilger

Siden 2. verdenskrig er der foregået en uophørlig krig mod demokratiet, og den er blevet stadig mere omfattende, skriver den verdensberømte australske journalist og dokumentarfilmmager John Pilger

Lisette Talate døde forleden dag, Jeg husker en stålsat yderst intelligent kvinde, som skjulte sin sorg med en viljestyrke, der var karakteristisk. Hun var legemliggørelsen af folkets modstand imod krigen imod demokrati. Jeg fik første gang et glimt af hende i en film om Chagos-øboerne, en lille bitte kreolsk nation, der ligger midtvejs mellem Afrika og Asien i Det Indiske Ocean. Kameraet panorerede hen over blomstrende landsbyer, en kirke, en skole, et hospital, placeret i et under af naturskønhed og fred. Lisette husker, at produceren sagde til hende og hendes teenage-venner: "Bliv ved med at smile, piger!"

Da jeg mange år senere sad i hendes køkken i Mauritius, sagde hun: "Jeg behøvede ikke at få besked på at smile. Jeg var et lykkeligt barn, fordi mine rødder sad dybt i øerne, mit paradys. Min oldemor var født der, jeg fødte selv seks børn der. Derfor kunne de ikke legalt smide os ud af vores egne hjem; de måtte skræmme os til at forlade dem eller tvinge os væk. Først forsøgte de at udsulte os. Skibene med fødevarer kom ikke længere, så udsprede de rygter om, at vi ville blive bombet, og så vendte de sig mod vore hunde".

Først i 1960'erne havde Harold Wilsons labourregering hemmeligt sagt ja til et krav fra Washington om, at Chagos-øgruppen, en britisk koloni, blev "fejret" og "renset" for dens 2.500 indbyggere, så en militærbase kunne bygges på hovedøen, Diego Garcia.

"Man vidste, at vi var uadskillelige fra vores kæledyr", forklarede Lisette: "Da de amerikanske soldater kom for at bygge basen, bakkede de deres store

køretøjer ind i de murstenshytter, hvor vi tilberedte kokosnødderne. Hundreder af vores hunde var blevet indfanget og buret inde der. Derpå gassede de dem via udstødningen fra deres køretøjer. Vi kunne høre dem hyle".

Lisette og hendes familie og hundreder af øboer blev tvunget om bord i en rusten damper med kurs mod Mauritius 3.300 km væk. De måtte sove i lastrummet på en last af gødning: fuglelort. Vejret var elendigt, alle var syge, to kvinder aborterede. De blev sat af på kajerne i Port Louis, og der døde Lisettes to yngste børn, Jollice og Regis, med en uges mellemrum. "De døde af bedrøvelse", sagde hun: "De havde hørt al snakken og havde set grusomhederne med, hvad der foregik med hundene. De vidste, at de forlod deres hjem for stedse. Lægen i Mauritius sagde, at han ikke kunne behandle bedrøvelse".

Siden 2. verdenskrig har USA:

Forsøgt at vælte mere end 50 regeringer, de fleste demokratisk valgt.

Forsøgt at undertrykke folkelige eller nationale bevægelser i 20 lande.

Groft blandet sig i demokratiske valg i mindst 30 lande.

Kastet bomber på folket i mere end 30 lande.

Forsøgt at myrde mere end 50 udenlandske ledere.

Denne massekidnapning udførtes i dyb hemmelighed. I et officielt notat under overskriften 'Bevar fiktionen' ansporer udenrigsministeriets juridiske rådgiver sine kollegaer til at skjule deres handlinger blandt andet ved at 'omklassificere' befolkningen som 'ikke bofast' og at 'lave reglerne løbende'.

Artikel 7 i statutterne for Den Internationale Straffedomstol fastslår, at 'deportation og tvangsforflytning af befolkninger' er en forbrydelse imod menneskeheden. At Storbritannien har begået en sådan forbrydelse, i bytte for 14 millioner dollars nedslag på en amerikansk Polaris-atomubåd, stod ikke på

dagsordenen for den gruppe britiske 'forsvars'-korrespondenter, der blev fløjet til Chagos af forsvarsministeriet, da den amerikanske base var færdiganlagt.

"Der er intet i vore arkiver", udtalte en ministeriel embedsmand, "om indbyggere eller evakuering".

John Pilger

USA's og vestens krig mod demokrati

I dag er Diego Garcia af afgørende betydning for USA's og Storbritanniens krig mod demokrati. Den kraftigste bombing af Irak og Afghanistan blev påbegyndt fra dets enorme startbaner, bag hvilke øernes forladte kirkegård og kirke står som arkæologiske ruiner. Den terrasserede have, hvor Lisette lo til kameraet, er i dag en fæstning, der huser bunkerbuster-bomber, som fremføres af flagermusformede B-2-fly mod mål på to kontinenter. Et angreb på Iran vil starte her.

For at gøre billedet af grasserende amerikansk forbryderisk magt komplet, har CIA suppleret med et Guantanamoagtigt fængsel til dets ofre for udleveringer, som de kalder Camp Justice.

Det, der blev gjort mod Lisettes paradys, er af akut og universel betydning, for det repræsenterer et helt systems voldelige og nådesløse natur bag den demokratiske facade, og også omfanget af vores egen indoktrinering med dets messianske antagelser, som Harold Pinter beskrev som en "brillant, endog åndfuld, og højt succesrig hypnose".

Krigen imod demokrati har været længere og været blodigere end nogen krig siden 1945. Den har været ført med dæmoniske våben og en gangsteropræden, forklædt som økonomisk politik, og er undertiden kendt som globalisering, og den er et unævneligt tabu i den vestlige elites cirkler. Som Pinter skrev: "Det skete aldrig, selv mens det skete".

Sidste juli udgav den amerikanske historiker William Blum sin ”opdaterede liste over den amerikanske udenrigspolitik”. Siden 2. verdenskrig har USA:

1. Forsøgt at vælte mere end 50 regeringer, de fleste demokratisk valgt.
2. Forsøgt at undertrykke folkelige eller nationale bevægelser i 20 lande.
3. Groft blandet sig i demokratiske valg i mindst 30 lande.
4. Kastet bomber på folket i mere end 30 lande.
5. Forsøgt at myrde mere end 50 udenlandske ledere.

I alt har USA udført en eller flere af disse handlinger i 69 lande.

I næsten alle tilfælde har Storbritannien været medvirkende. Fjendens navn skifter – fra kommunisme til islamisme – men det er især fremvækst af demokrati, der er uafhængig af vestlig magt, eller samfund, der ligger på strategisk nyttigt territorium, som anses for uundværligt, som f.eks. Chagos-øerne.

Lidelsernes enorme omfang, for slet ikke at tale om forbrydelsernes, er meget lidt kendt i vesten, på trods af tilstedeværelsen af verdens mest avancerede kommunikationssystemer, den angiveligt frieste journalistik og den mest beundrede videnskab.

At de talrigeste ofre for terrorisme – vestlig terrorisme – er muslimer, må ikke omtales, hvis det er kendt. At en halv million irakiske børn døde i 1990’erne som følge af embargoen, der blev gennemtvunget af Storbritannien og USA, er ikke af interesse. At ekstrem jihadisme, der førte til 11/9, blev opfostret som et våben for vestlig politik, ’Operation Cyclone’, er kendt af specialister, men ellers undertrykt.

Dømt til glemse

Den folkelige kultur i Storbritannien og USA nedsænker 2. verdenskrig i et

etisk bad for sejrherrene, mens den britisk-amerikanske dominans over ressourcerige regioner dømmes til glemse.

Under den indonesiske tyrant Suharto, salvet som ”vores mand” af Thatcher, blev mere end en million mennesker slået. Det er af CIA betegnet som ”det værste masse mord i anden halvdel af det tyvende århundrede”, men tallet omfatter ikke den tredjedel af befolkningen på Øst-Timor, som blev udsultet eller myrdet med vestlig medviden, britiske kampfly og maskinpistoler.

Disse historier fra det virkelige liv fortælles i afklassificerede dokumenter i den offentlige forvaltning, men repræsenterer en hel dimension af politik og magtbrug, som er udelukket fra folkeligt indblik. Dette er opnået af et regime af tvangfri informationskontrol, fra for-

for at blive korrumperet af totalitarisme. Ingen Shelley taler de fattiges sag, ingen Blake tilbyder en vision, ingen Wilde minder os om, at ”Ulydighed er, i alle historiekyndiges øjne, menneskets stærkeste kraft”.

Og sørgeligt nok er der ingen Pinter til at rase mod krigsmaskinen, som i *Amerikansk fodbold*:

Hallelujah.

Praise the Lord for all good things ...

We blew their balls into shards of dust, Into shards of fucking dust ...

Lisette Talate

Den missilbærende ubåd USS Florida ved Diego Garcia 2010

Til bunker af skide støv går alle de liv, der blæses til det af Barack Obama, den vestlige volds glade håb om forandring. Når en af Obamas droner udrydder en hel familie i en fjern stammeregion i Pakistan, Somalia eller Yemen, taster de amerikanske kontrolanter foran deres computerspilsskærme ”Insektsplat”. Obama er glad for droner og spøger med det over for journalister. En af hans første handlinger som

præsident var at beordre en bølge af Predator-droneangreb mod Pakistan, der dræbte 74 mennesker. Siden har han dræbt tusindvis, mest civile. Droner affyrer Hellfire-missiler, der suger lufte ud af børns lunger og efterlader kropsdele spredt i krattene.

’Hopley Changey’ Obama

Kan I huske de tårevædede overskrifter, da Obama blev valgt? ”Betydningsfuldt, gåsehuds fremkaldende”, sagde *The Guardian*. ”Den amerikanske fremtid”, skrev Simon Schama, ”er en total vision, overjordisk, uformet, svimlende ...” *San Francisco Chronicle*s redaktør så en åndfuld ”projektor, [der kan] indvarsle en ny måde at leve på planeten”.

brugsreklamernes religiøse mantra til lydbydder på BBC News og nu døgnfluer på de sociale medier.

Det er, som om skribenter i rollen som vagthunde er uddøde, eller er slaver for en psykopatisk tidsånd, og er overbeviste om, at de er for smarte til at blive narret. Se bare de gungrende spyt-slikkere, som giver gudestatus til Christopher Hitchens: en krigselsker, der længtes efter at få lov til at retfærdiggøre den griske magts forbrydelser.

”Næsten for første gang i to århundreder”, skrev Terry Eagleton, ”er der ingen fremtrædende britisk digter, dramatiker eller romanforfatter, der er parat til at sætte spørgsmålstegn ved grundlaget for den vestlige levemåde”. Ingen Orwell advarer os om, at vi ikke behøver at leve i et totalitært samfund

Bag alt vrøvlet fandt et militærkup, som den store whistleblower Daniel Ellsberg havde forudset, sted i Washington, og Obama var deres mand. Efter at have forført antikrigsbevægelsen til faktisk tavshed har han givet USA's korrupte militære officersklasse hidtil uset magt over staten og engagementerne. Dette inkluderer udsigten til nye krige i Afrika og muligheden for provokationer mod Kina, USA's største kreditor og nye 'fjende' i Asien. Under Obama er den gamle kilde til officiel paranoia, Rusland, blevet omringet af ballistiske missiler og den russiske opposition infiltreret. Snigmorderhold fra militæret og CIA er udstationeret i 120 lande. Længe planlagte angreb på Syrien og Irak peger mod en ny verdenskrig. Israel, skoleeksemplet på amerikansk vold og lovløshed pr. stedfortræder, har netop fået sine årlige lommepenge på tre milliarder dollars, med Obamas tilladelse til at stjæle mere palæstinensisk land.

Obamas største "historiske" resultat er

at føre krigen mod demokrati hjem til USA. Nytårsaftnen underskrev han National Defence Authorization Act (NDAA), en lov, som giver Pentagon juridisk ret til både at kidnappe både udlændinge og amerikanske statsborgere og på ubestemt tid tilbageholde, afhøre, torturere og endog dræbe dem. De behøver kun at 'have forbindelse' med dem, der er 'krigeriske' over for USA. Der vil ikke være nogen lovbeskyttelse, ingen retssag eller juridisk repræsentation. Det er den første eksplicite lov for at afskaffe *habeus corpus* (retten til en retfærdig rettergang) og effektivt ophæve borgerrettighedsloven *Bill of Rights* fra 1759.

Den 5. januar erklærede Obama i en ekstraordinær tale i Pentagon, at militæret ikke kun vil være rede til at 'sikre territorium og befolkninger' i udlandet, men også til at slås 'i hjemlandet' og yde 'støtte til civile myndigheder'. Med andre ord vil soldater blive sat ind på gaderne i de amerikanske byer, når det kommer til den uundgåelige civile uro.

USA er nu et land med epidemisk fattigdom og barbariske fængsler. Det er konsekvensen af den 'markeds'-ekstremisme, som under Obama har bevirket overførsel af 14 billioner dollars i statspenge til kriminelle foretagender på Wall Street. Ofrene er mest unge arbejdsløse, hjemløse, indespærrede afroamerikanere forrådt af den første sorte præsident. Det er den historiske følge af en evig krigsstat, endnu ikke fascisme, men det er heller ikke demokrati i nogen genkendelig form – uanset den placebo-politik, der vil fylde nyhederne indtil november. Præsidentkampagnen, hedder det i *Washington Post*, vil "byde på et sammenstød mellem filosofier, der baserer sig på distinkt forskellige syn på økonomien". Dette er åbenlyst forkert. Journalisternes nye opgave på begge sider af Atlanten er at skabe illusionen om politiske valg, hvor der ingen er.

Samme skygge hviler over Storbritannien og det meste af Europa, hvor socialdemokraterne, som var en troser-

Er det integrationsfremmende?

Af Støttekredsen for flygtninge i fare

Historien om familien Guli fra Irak

Da familien Guli i 2008 fik lov til at flytte i lejlighed og tage fast bopæl, gav det trods alt lidt stabilitet i de fire børns tilværelse. Ikke mindst har det været af stor betydning for børnene, at der blev sat et stop for de konstante skoleskift og tvungne farveller til kammerater og voksne, de knyttede sig til undervejs, når de blev rykket op og rundt mellem asylcentre i Danmark.

Da selv samme familie Guli november 2011 efter ti års ophold i Danmark endelig fik opholdstilladelse, blev også den sidste tunge sten fjernet: frygten for udsendelse til Irak, og frygten for at blive sendt ud på nomadetilværelse i Danmark på ny – men det var falsk tryghed.

For nu jages de så rundt igen. Efter at have boet de seneste fire år i Vejle kommune kan familien Guli ikke få

lov til at blive boende der, nu hvor de endelig har fået opholdstilladelse. Mennesker drevet på flugt handles ikke kun som kvoter imellem de europæiske lande, men også imellem de danske kommuner.

Familien Guli, med velintegrerede børn i skole på Vejlekanten og den største af pigerne i uddannelse, er sendt til en midlertidig bopæl (hotel) i Kolding kommune. "Midlertidig", fordi myndighederne havde så travlt med at sparke dem ud af lejligheden i Vejle, og der ikke var en ledig lejlighed stor nok til seks personer i Kolding, der er blevet pålagt at tage imod familien Guli.

Familien Guli flyttede til den "midlertidige" 1. januar 2012. Formentligt flytter familien snart igen. Til en lejlighed mindre end boligen i Vejle kommune, for der er åbenbart ikke en ledig lejlighed til seks personer på Kolding-egnen. Der er nu så lang transport for børnene til deres skoler og klubber og kammerater i

Vejle. Det hele er startet forfra og om igen – tvangsflytninger og nye flytninger, skoleskift, oprykning og brud fra kammerater.

Hvor mange af jer i Folketinget og regeringen vil udsætte jeres børn for de "integrationsfremmende" foranstaltninger, I udsætter asylbørnene/flygtningebørnefamilier for i Danmark?

NB: Kan lukning af Europas grænser for flygtninge og indvandrere virkelig forhindre danske virksomheder (arbejdspladser) i at flytte til udlandet?

klæring for et par generationer siden, har tabt til centralbank-diktatorerne. I David Camerons 'store samfund' overstiger tyveriet af 84 milliarder pund i arbejdspladser og velfærdsydelser endog det beløb i skat, som 'legalt' unddrages af piratagtige selskaber. Skylden ligger ikke hos det yderste højre, men i den feje liberale politiske kultur, der tillod det at ske, der, som Hywel Williams skrev lige efter angrebene den 11/9, "selv kan være en form for selvretfærdig fanatisme".

Tony Blair er en sådan fanatiker. Med administrationens ligestyldighed over for den frihed, som man hævder at holde højt, har det borgerlige, Blair'ske Storbritannien skabt en overvågningsstat med 3.000 nye, strafbare handlinger og love, mere end i hele det tidligere århundrede. Politiet tror helt klart, at de har ret til ustraffet at slå ihjel.

På forlangende fra CIA vil sager som Binyam Mohamed, en uskyldig britisk statsborger, som blev tortureret og derefter indespærret fem år i Guantánamo, blive ført ved hemmelige domstole Storbritannien 'for at beskytte efterretningsvæsenerne' – torturbødlerne.

Denne usynlige stat tillod Blair-regeringen at bekæmpe Chagos-beboerne, da de rejste sig fra deres desperation i eksil og krævede retfærdighed i gaderne i Port Louis og London.

"Kun hvis man benytter direkte aktion, ansigt til ansigt, og endog bryder lovene, bliver man nogensinde bemærket", sagde Lisette: "Og jo mindre du er, jo større er dit eksempel for andre". Hvilket sigende svar til dem, der stadigt spørger: "Hvad kan jeg gøre?"

Jeg så sidst Lisettes lille bitte skikkelse, der stod i silende regn sammen med hendes kammerater foran Houses of Parliament [det britiske parlament]. Hvad der slog mig, var det bestandige mod i deres modstand. Det er denne nægten at give op, som rådne magter frygter mest af alt, da de ved, at det er de nye frø under sneen.

Oversat af Kommunistisk Politik efter Global Research

ØST FOR KANALEN

ØGENAVNE

På fabrikker og industri arbejdspladser har det altid været almindeligt med øgenavne.

Lad os hygge os med at kigge på nogle af dem, her fra nabolaget:

- "HVISKE SMITH".... Han var velkendt for sin mægtige stemme der kunne høres tre gader væk.
- "ROM EKSPRESSEN".... Det var ham der hver dag til fyraften kravlede gennem hegnet og fulgte jernbanesporene hjem.
- "PREBEN FUT".... Blev ansat ved DSB.
- "RINGEKLOKKEN".... Havde tinnitus.
- "POUL KOREA".... Havde i sin tid deltaget i Korea krigen.
- "KAJ DAMERØV".... Ja, det siger vel lidt sig selv.
- "PALLE KRUDT".... Forlod barndomskvarteret og bosatte sig i Krudthusgade.
- "LILLEBRØR".... 2 meter og 4 centimeter og over 110 kg.
- "HÆMORIDEN".... Fedtede altid for mester.
- "FEMØREN" Hans storesøster blev kaldt 10 øren.
- "KAJ SKUFFE".... Havde et anseeligt underbid.
- "OP OG NED".... Passede i sin tid måltavlen på Odense Stadion.
- "MAKKER MORDEREN".... Talte altid ondt om sine makkere.
- "GEDEKIDDET".... Hans far "Gedebukken" havde arbejdet på fabrikken i 30 år.
- "BADEHÆTTEN".... Var skaldet.
- "VANDPYTTEN".... Hed Lillesø.
- "FÆRGE HANS".... Gik med skipperkasket.

**Bent
Odense**

Terrorisme og norsk efterretningsvæsen

Af KPML, Norge

Det norske PET fokuserer ensidigt på venstrefløj og muslimer. Den højreekstreme terror anses ikke for farlig – heller ikke efter Utøya

I teorien bør PST – Politiets Sikkerhedstjeneste (modsvarende PET i Danmark) – have ansvaret for nationens sikkerhed. Man skal overvåge potentiel terrorisme og spionage i Norge.

Efterretningsvæsenet har været helt grundlæggende i heksejagten på venstrefløjen, hvor de har bortsløset millioner af skatte kroner på overvågningen af lovlige kommunistiske organisationer samt andre venstreradikale i flere årtier uden at finde en eneste ting.

Derimod er de, der har øvet terror på norsk jord, højreekstremister. Højre-

ekstremister har efter 2. verdenskrig stået bag flere angreb på norsk jord, fra at bombesprænge Oktober Boghandel i Tromsø til angreb på moskeer, og som vi alle ved: Utøya den 22. juli 2011.

Dette burde have medført, at PST rettede sit hovedfokus mod den gruppe, som faktisk har gennemført flere terroraktioner på norsk jord. I stedet har man fortsat overvågningen af venstrefløjen, og i nyere tid har man rettet sit fokus mod muslimer. I Norge har muslimer ikke gennemført nogen terroraktioner. (...)

PST fik advarsler om Breivik længe før terrorangrebet og kunne have baseret sig på oplysninger fra flere hold, både fra Toldvæsenet og fra personer, der overvåger højreekstreme elementer i deres fritid. PST valgte

at ignorere advarslerne og fortsatte med at overvåge en forkert målgruppe.

Oven på den 22. juli skulle man tro,

at PST endelig vil tage den fascistiske trussel alvorligt, men nej da. PST slår fast, at man ikke begik fejl i sine rutiner, og at man fortsat vil fokusere på overvågningen af muslimer. 22. juli ændrer intet ved PST's fokus, og PST vil fortsat fokusere på en gruppe, der ikke har udøvet terror på norsk jord, frem for en gruppe, der ikke bare har begået terror, men i flere tilfælde åbent har støttet terroraktioner. Nu senest den 17. januar 2012 viser PST, at de ikke evner at ændre fokus.

Med sit ensidige fokus på muslimer medvirker PST til øget muslimhad, noget der også var motivationen for Breivik.

Vi mener, at PST som aktør medvirker til større terrorfare på norsk jord, og mener, det er på tide at diskutere, om PST i hele taget bør eksistere i den nuværende skikkelse. (...)

Let forkortet af KP

Åbenhed med prop i

Af E. Holmest

'Mere åbenhed, mere demokrati'.

Det var det politiske omkvæd, man enedes om efter 22. juli 2011.

Mon dog? De første uger i det nye år har bragt bud om, at proppen sættes i.

Erhvervsminister Trond Giske har fået, så ørerne blafrede. Hvorfor? Fordi han forsigtigt forsøgte at være erhvervsminister. Ministeren udfordrede Telenor-kongen og udtrykte skepsis mod totaludsalget af TV2 til dansk kapital. Det var naturligvis uhørt. I Norge er en erhvervsministers job ikke at blande sig ind i, hvad erhvervslivet generelt og statsbedrifterne i særdeleshed foretager sig. Hvad vi så egentlig skal med en erhvervsminister, er der vist ingen, som ved.

Nogen af os husker, at TV2 så dagens lys for 20 år siden under den udtrykkelige forudsætning, at dette skulle være et norsk, kommercielt, offentligt tv-selskab, som et alternativ til udenlandsk kontrollerede kanaler som TV Norge og TV3.

I januar 2012 er TV Norge igen den eneste norskejede reklamefinansierede fjernsynskanal. Trond Giske har fået

mundkurv, og TV2-debatten er tilbage, hvor den startede.

Mere åbenhed, mere demokrati?

Chefen for politiets sikkerhedstjeneste PST, Janne Kristiansen, er blevet tvunget til at gå af den 19. januar. Det er på høje tid! Men hvorfor måtte hun gå?

Det var vel selvfølgelig på grund af PST's enøjede overvågning af venstrefløjen og muslimske miljøer, som førte til, at man overså den højreekstreme masse-morder Behring Breivik og hans meningsfæller på det vidtåbne internet? Nej, slet ikke!

Damen måtte gå, fordi hun på spørgsmål fra stortingsrepræsentanter var åbenhjertig nok til at vedgå det, som alle ved: at Norge har efterretningsagenter i Pakistan. Det var frygtelig forkert af hende. Pakistans effektive efterretningstjeneste ISI havde jo ingen anelse om dette!

Når man indkaldes til høring i Stortinget, så skal man ikke sige det, man ved, men svare 'ingen kommentarer' eller 'Det kan jeg ikke svare på af hensyn til rigets sikkerhed'. Man skal lyve,

hvor det er muligt, og desto mere over for de folkevalgte. Akkurat sådan, som POT (PST's forgænger, o.a.) opererede helt frem til Lund-kommissionens rapport, altså. Tilbage til start igen.

Var der nogen, som sagde mere åbenhed, mere demokrati?

Samme dag som PST fremlægger sin nye trusselvurdering opdager medierne – ved et rent lykketræf – en video, som med islamistisk retorik beder Allah straffe de norske okkuperanter i Afghanistan og deres politiske anførere, herunder udenrigsministeren, statsministeren og kronprinsen, der jo alle har legitimeret okkupationen med deres fysiske nærvær i Afghanistan

Det at forårsage død over afghanere og inspicere de norske frontsoldater på afghansk jord er ærerigt og legitimt. Hvorimod det at ønske død over okkuperanterne, som vi nordmænd ønskede det over tyskerne efter 1940, gerne med Herrens hjælp, er en grufuld opfordring til terrorisme og muligvis strafbart.

I Norge kan man til nød være modstander af krigen i Afghanistan, hvis

Dømt for at planlægge terror

Nu er der også faldet dom i Norge mod muslimer, som angiveligt skulle have planlagt en terrorhandling mod den danske Muhammed-karikaturtegner.

Mikael Davud og Sawad Sadek Saeed Bujak blev i tingsretten i Oslo den 30. januar dømt for planlægning af terrorhandling mod Jyllands-posten i Danmark. De fik henholdsvis syv og tre et halvt års fængsel for angiveligt 'vage planer', som retten ikke var sikker på ville være bragt til udførelse.

En tredje person fik tre måneders fængsel for at have bistået dette 'terrorforbund', men ikke være involveret i terrorplanerne.

Det er første gang, der falder en terrordom mod muslimer i Norge – ikke for terror dér, men for vage planer i Danmark.

Der er efterhånden ikke tal på, hvor mange der er dømt for ikke-gennemført terror mod Kurt Westergaard og Jyllands-posten!

man bare holder kæft og ikke kalder 'engagementet' for en morderisk besættelse.

Mere åbenhed, mere demokrati?

Dagen efter fremlægger Oslo Politi en rapport, der skal bevise, at det er venstrefløjen og ikke højrefløjen, der er blevet mere voldelig. Blitz og AFA får hovedskylden for denne påståede voldelighed. Baggrunden er den vellykkede aktion, der hindrede de ekstreme naziterrorister i Slavisk Union i at etablere et tatoveringsstudie i Oslo centrum. En aktion, der har medført mindre vold og måske allerede har sparet flere liv, men ifølge Oslo Politi var Blitz og andre på venstrefløjen vældigt glade, fordi de 'fik en modstander, som de måske havde savnet et stykke tid'!

Så nu ved vi, hvem der skaber voldsproblemerne: antifascister og antiracist!

'Mere åbenhed, mere demokrati', my ass!

Nettmagasinet Revolusjon

Samfundssygdomme Det syge samfund

Når man ser på de sygdomme, som vi som borgere i dette samfund rammes af, kan disse deles op i sygdomme, der erhverves via udefrakommende påvirkning, og dem, der er genetisk arvelige og aldersbetingede.

Hvis vi fokuserer på de førstnævnte, altså dem som omgivelserne påfører os, er det interessant at prøve at kigge på, hvordan og hvorfor denne skade rammer de "svageste" og dårligst stillede af os, og hvilken indflydelse det har på vores liv.

Hvis man skulle ønske at belyse et af de mest oversete og bortgemte problemer i Danmark, nemlig det kæmpemæssige narkotikaproblem, som en meget stor gruppe mennesker lider under, kunne man kigge i Sundhedsstyrelsens Årsrapport om Narkotikaisituationen i Danmark i 2011.

Denne rapport viser, at antallet af stofmisbrugere i Danmark er konstant stigende.

I 2009 var tallet 33.074 personer (2005: 27.896, 2001: 25.514).

I 2010 var ca. 13.000 medmennesker sprøjtemisbrugere.

I en periode på ti år, fra 2001 til 2010, er der en gennemsnitlig årlig dødelighed på 261 personer, eller i alt 2.619. I perioden tilbage til 1994 er tallet 4.440 døde.

Eller væsentligt flere, end der døde ved det såkaldte terrorangreb den 11. september 2001.

Narkotikaproblemerne er stort set usynlige i dagens Danmark.

De kommenteres stort set ikke, og der gøres mindre og mindre for at løse (læs: forebygge) disse problemer. Der fokuseres udelukkende på overfladiske lappeløsninger, f.eks fixerum, og vedligeholdelse af misbrug via substitution (Metadon o. lign.) Alt sammen kun sminke, for at problemerne ikke skal blive for iøjnefaldende.

Bag disse opvandede tal gemmer der sig skæbner af kød og blod.

Mennesker, der må leve med social

udstødning fra det omgivende samfund. Boligløshed. Høj dødelighed på grund af forgiftninger, hiv og ulykker. Sygdomme som hepatitis, infektioner, angstanfald, depressioner og psykoser. Dertil skal lægges tandproblemer og andre almindelige sygdomme. Og endelig ender mange, i desperation, i prostitution med deraf følgende ødelæggelse af krop og psyke.

Mennesker, hvis eneste "fejl" og uheld var, at de er født i de forkerte sociale lag i den forkerte ende af byen. Mennesker, som aldrig fik en chance, men var forudbestemt til deres skæbne, fordi deres forældre heller ikke fik en chance.

Årsrapporten viser bla. også, at der i 2001 blev forsøgt behandlet 1.251 børn under 18 år, som var hjemmeboende hos deres narkomisbrugende forældre.

At anbringelsen på behandlende døgninstitutioner samtidig er faldet dramatisk de seneste år, er yderligere oplysende.

Forklaringen på dette er formentlig kortsigtede økonomiske overvejelser, samt at man er ligeglade med denne store gruppe borgere, da de hverken er storforbrugere af materielle forbrugsgoder eller kommer fra de samme kredse som den bestemmende elite.

I disse tider, hvor alting bliver forsøgt gjort til individuelle problemer – det er din egen skyld – er der behov for at udbrede en forståelse for, at vi fra de underste lag i samfundet er i samme båd og kun kan klare os, såfremt vi holder sammen og gennemskuer de mekanismer, der splitter os, så store grupper af os ryger ud i problemer med misbrug, alkoholisme, ensomhed og magtesløshed.

Vi i arbejderklassen kunne passende starte med at stå sammen, og bl.a. hjælpe de mange af vores egne ulykkelige, der er ramt af narkomanien.

Peer Nørbo
Odense

Stop demokratiudsalg til EU

I dag mandag den 30. januar starter Folkebevægelsen mod EU i samarbejde med en række enkeltpersoner og andre organisationer en tværpolitisk underskriftsindsamling for en folkeafstemning om euro-traktaten (finanspagten).

Underskriftsindsamlingen bakkes op af en lang række personer, heriblandt:

* Helle Stangerup, forfatter * Niels Hausgaard, entertainer * Poul Erik Andresen, regionsrådsmedlem for Socialdemokraterne * Kirsten Lehfeldt, skuespiller * Johanne Schmidt-Nielsen, politisk ordfører for Enhedslisten * Jens Salling, formand for Konservativ Ungdom * Per Ørum Jørgensen, formand for Kristendemokraterne og tidl. MF * Flemming Jensen, skuespiller, forfatter m.m. * Søren Søndergaard, MEP for Folkebevægelsen mod EU * Bjørn Elmquist, advokat og tidl. MF (Rad. Venstre) * Ib Christensen, tidl. MF for Retsforbundet og MEP (N) * Lars Bredo Rahbek, filmproducer *

Ditte Staun, byrådsmedlem i Skive for Det Radikale Venstre, * Henrik Berlau, forhandlingssekretær i 3F * Jørgen Grøn, regionsbestyrelsesmedlem i SF Nordjylland * Drude Dahlerup, professor i Statskundskab m.fl..

Folkebevægelsens EU-parlamentariker Søren Søndergaard udtaler:

- Euro-traktaten vil betyde, at EU får endnu mere magt og spørgsmålet om dansk tilslutning til euro-traktaten skal afgøres af befolkningen. Alt andet er i strid med det danske euro-nej og vort demokrati.

Folkebevægelsen mod EU

Roj TV er verdens mest populære streaming kanal

Mens Roj TV har svære vilkår med at sende live-tv, viser en frisk undersøgelse fra Delicast, at den kurdiske tv-station er seernes mest fortrukne internet-tv globalt set.

Delicast er en international fora for live-streaming kanaler.

Roj TV er listet foran tv-stationer som Al Jazeera, BBC Persian og CNN Türk.

Den 22. januar besluttede satellitudbyderen Eutelsat at suspendere ROJ TVs signaler. Men den kurdiske tv-station, som sender via en dansk sendetilladelse, sender igen via satellit. Den indgik sidst i januar en ny aftale med det græske satellit selskab INTELSAT.

INTELSATs signaler er imidlertid kun tilgængelige i Kurdistan, Tyrkiet, Balkan og resten af Mellemøsten.

Seere i Vesteuropa og Skandinavien må fortsat nøjes med at følge kanalen på internettet, men en anden satellit for europæiske seere er også på vej, lover Imdat Yilmaz, direktør for ROJ TV.

nudem.dk
kurdisk-dansk netavis

Finanspagten

og dens bagmænd - EU finanskapitalen - vil gøre sig til herrer over lande og folke ve og vel - ved at gøre indgreb i disses nationale budgetter, - hvis disse overskrider pagtens stramt anlagte betingelser Hermed ophører enhver national selvstændighed - og EU's grundlæggende tanke - den centrale styring af folk og nationer tilsluttet dens djævelskab - lader hermed pengemændene og deres monopolgrupper ude af enhver politisk styring, - da disse overtager denne, og derved bereder vejen for det, de herskende altid har benægtet - finanskapitalens åbne diktatur.

N.B.

Giv agt! ACTA kommer

Torsdag den 26. januar underskrev Danmark sammen med 21 andre EU-lande ACTA. Det var ikke meget vi vidste om det på forhånd. EU's udepegede rapportør Kader Arif valgte at opsigte sin stilling: "Dette er en aftale, som kan få store konsekvenser for borgernes liv, og alligevel bliver alting gjort for at forhindre Europaparlamentet i at gøre sin indflydelse gældende", i Polen demonstrerede 30.000 ved underskrivelsen og også andre steder var der demonstrationer.

Traktaten er da også blevet forhandlet bag lukkede døre uden demokratiske forhandlinger. PROSA skriver "Traktaten indfører reelt en parallel lovgivnings- og retsproces, der bygger på vage og meget brede formuleringer. Internetudbydere skal forvandles til privat ophavsretspoliti og blogs, P2P-netværk, fri software og meget mere er truet."

ACTA er den globale plan for gennemførelsen af undertrykkende love såsom SOPA

ACTA vil forhindre at EU og medlemsstaterne kan ændre copyright og patent-love eller tilpasse sig delingsøkonomi. ACTA giver underholdningsindustrien mulighed for at true enhver internet-bruger og til at blokere og slette direkte på nettet. ACTA flytter,

gennem samarbejde mellem rettighedsindehavere og internet service leverandører, politiovervågning og straf over til private aktører.

EU Kommissionens løgne om ACTA

- "ACTA er vigtig for EU eksterne konkurrenceevne, vækst og beskæftigelse såvel som for borgernes sikkerhed" - men det der virkelig kan skabe ny udvikling: den frie udveksling af viden, bremses.

- "ACTA er en afbalanceret aftale, der giver beskyttelse til sektorer med behov og samtidig forsvare borgerne rettigheder" - men aftalen styrker hele vejen igennem tvang, strafferetlige foranstaltninger og grænsekontrol, der ikke findes EU-regler for og baner dermed vejen for lovgivning à la SOPA og PIPA. Og medvirken og tilskyndelse til er ofte anvendte termer.

- "ACTA handler om at håndhæve eksisterende intellektuelle ejendomsrettigheder, men skaber ikke nye rettigheder" - men skellet mellem non-profit og kommerciel er ikke-eksisterende og enhver fildeling og distribution af innovative teknologiske værktøjer trues således. Når medvirken og tilskyndelse ses i denne sammenhæng kan alt blive kriminelt, men kriminalloven hører under de enkelte staters egen lovgivning.

- "ACTA har et bredt dækningsområde, herunder at beskytte europæiske kunstnere og innovatører, gennem en bred vifte af virkemidler"

- men de lande, der varemærkeforfalsker er ikke med i ACTA, der er ingen beviser for nødvendigheden af denne udvidelse og EU-initiativer i den retning er der ingen af.

En bred vifte af danske organisationer har taget kampen mod ACTA op, herunder Folkebevægelsen mod EU, Prosa og FTF og kampen mod ACTA tages op i mange andre lande. I juni er det planen at parlamentet skal skrive loven under, altså mens Danmark stadig er formandsland.

Se mere på www.stopacta.info

OKTOBER BOGBUTIK København

Bemærk Ny adresse
**Vesterfælledvej 1B
1750 København V**
Under ombygning -
åbner til foråret

Oktober Bogbutik Fyn
Skibhusvej 100
5000 Odense C
66 14 89 83
Åbningstid:
Hverdage 12 - 17.30

Oktober - Århus
Ny Munkegade 88 kld.
8000 Århus C
Åbningstid:
fre 14 - 17.00

Maj 93 Udstilling i Helligåndshuset

1. – 12. februar

Udstillingen varer fra d. 1. februar til og med 12. februar og er åben dagligt fra kl. 10.00 - 18.00.

Musikarrangementer:

Trio Ad Hoc den 4. februar kl. 15.00, lodtrækning kl. 15.30.

Christian Sievert spiller den 8. februar kl. 19.00.

**Indspark
fra DKU**

Det næste halve års tid er Danmark formand for EU. Det betyder vi får fint besøg et par gange, og vi får lov at indlede møder med et lille oplæg. Her i starten af formandskabet er fokus, naturligt nok, på gældskrisen, der præger Unionen og i særdeleshed det græske fallitbo.

Indtil videre har der været to løsningsforslag; kreditorerne fraskriver sig en stor del af gælden, og gældsplagede lande bliver sat under administration.

Den første ide har vist sig at være vanskelig. En håndfuld private fonde, af den grimme slags, opkøbte i sommers en masse græsk gæld fordi de troede det var en god investering. Det har det ikke rigtig været, og med udsigten til at måtte give afkald på en stor del af gælden har de fået tårer i øjnene.

Faktisk er de blevet så kede af det at de har truet med at gå til Den europæiske Menneskeretsdomstol.

Privat ejendomsret er nemlig en menneskeret, og fonde er mennesker eller i hvert fald juridiske personer, og det er det, der tæller.

Gad vide om Karsten "Klynker" Nonbo også her mener, at menneskerettigheder kun er noget man taler om i diktaturer?

Den anden ide har vist sig at møde modstand fra de lande, der har fået tilbud om at blive administreret. For første gang i meget lang tid har den græske regering samme holdning som den græske befolkning: Det græske statsbudget skal ikke styres af EU.

At det så allerede i vid udstrækning er tilfældet er en anden sag.

Ideen om at give EU mere magt over medlemslandene klinger godt hos det danske formandskab.

Allerede før detaljerne om finanspagten er forhandlet på plads, har Helle underskrevet aftalen og vedtaget en såkaldt budgetlov. Hun synes, det sender et stærkt signal til omverdenen om, at vi i Danmark tager økonomien alvorligt. Og det er et vigtigt signal at

EU: Krise, gæld og modstand

Stadig voksende protester overalt i EU: Her offentligt ansatte i storstrejke i Italien den 27. januar 2012

flere måder er Unionen svagere end nogensinde før, og det er en oplagt situation til at styrke modstanden mod EU.

Desværre er det indtil videre gået den anden vej, og modstanden er meget beskedent og meget usynlig.

Det er rimelig katastrofalt, for når kapital og storpolitik holder hånd på afgrundens rand, er der tradition for, at de springer i, hellere end at indrømme de tog fejl.

sende.

Fra et befolkningsmæssigt synspunkt ligner det mere et "Vi indskrænker vores økonomiske handlemuligheder, så vi i tilfælde af krise kan ende i samme situation som Grækenland"-signal.

Men vanen tror følger dansk EU politik devisen: "EU er godt, meget EU er meget godt".

Og så er det lige meget, hvad folket stemmer.

Men EU-konstruktionen har synlige revner og sprækker, og det tyder på, at den danske devise er meget forkert. På

Under alle omstændigheder bør et dansk EU-formandskab ikke slutte uden mindst en stor-demo.

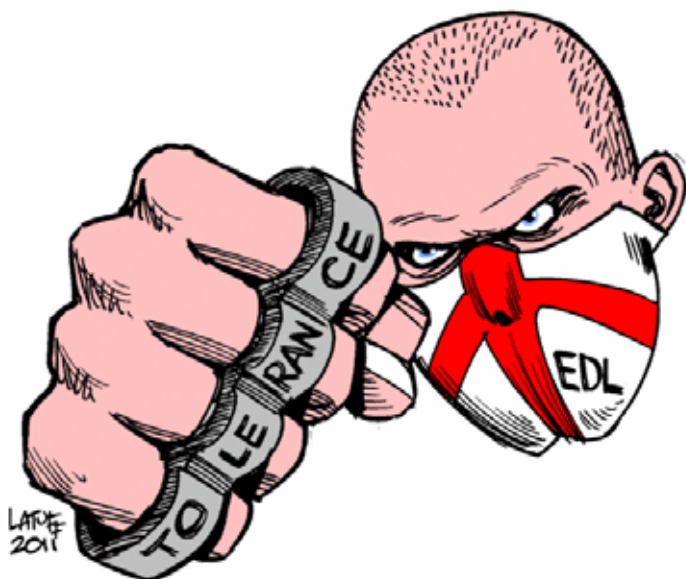
Så når dagene bliver lidt længere, og vejret lidt varmere, kunne det være en ide at mødes og synliggøre modstanden mod EU.

Det kunne f.eks. være 31/5 - 1/6, hvor "Friends of the Presidency" mødes for at diskutere EUs "Multiannual Financial Framework".

Find selv bedre ideer på eu2012.dk.

SiØ

Verden ifølge Latuff

English Defence League: Voldelig? Mig?
Gruppen har annonceret at den kommer til Århus den 31. marts